

Startujemy...

Zespół redakcyjny

- ♦ Janusz Krynicki
- ♦ Stanisław Krzywicki
- ♦ Przemysław Otomański
- ♦ Justyna Zapart-Bukowska

biuletyn@ckspzla.pl
www.ckspzla.pl

Po kilkuletniej przerwie Centralne Kolegium Sędziów Polskiego Związku Lekkiej Atletyki zdecydowało o wznowieniu wydawania własnego biuletynu, który w założeniu ma być nośnikiem informacji o aktualnych przepisach rozgrywania zawodów lekkoatletycznych, ma dostarczać przykładów dobrych praktyk sędziowskich i materiałów szkoleniowych do wszystkich bloków konkurencji.

Do realizacji tych głównych założeń, jak też podejmowania innych oczekiwanych tematów, gorąco zapraszamy wszystkich sędziów, a szczególnie tych z Państwa, którzy dzięki wysokiemu poziomowi wiedzy i umiejętności są lub byli w panelu sędziów międzynarodowych European Athletics lub

Tematy Biuletynu nr 1:

- Startujemy... - str. 1
- Krajowy Zjazd Delegatów Wojewódzkich Kolegiów Sędziów - str. 2
- Sankcje World Athletics - str. 3
- Zmiany w przepisach rozgrywania zawodów lekkoatletycznych - str. 4
- Ostrzeżenia i dyskwalifikacje - str. 15
- Skoki długie: Przekroczenie Linii odbicia - str. 16
- Skok wzwyż - str. 20
- Zapisy w protokole konkurencji technicznych - str. 21
- Z historii przepisów sędziowania cz. I - str. 23

World Athletics, oraz mają duże doświadczenie zebrane z pełnienia funkcji sędziowskich na zawodach rangi mistrzostw Polski i innych. Cennym wsparciem będzie też zgłaszanie tematów do opracowania, opisu konkretnych zdarzeń i przypadków z zawodów wymagających właściwej i jednolitej interpretacji w świetle obowiązujących przepisów. Jesteśmy przekonani, iż znajdą się autorzy, którzy zaprezentują materiały z działalności zespołów szkoleniowo-ewaluacyjnych.

Bardzo będziemy wdzięczni za przekazane fotografie i różnego rodzaju materiały graficzne, które będą wzbogaceniem treści i siły przekazu informacji w publikowanych artykułach. Zakładamy, że Biuletyn CKS będzie kwartalnikiem, a numery specjalne poświęcone będą imprezom rangi mistrzostw Europy i Świata rozgrywanych w Polsce. A dziś startujemy z Biuletynem CKS nr 1 i życzymy przyjemnej lektury.

Zespół redakcyjny

Krajowy Zjazd Delegatów WKS

Dnia 13 listopada 2021 r. w auli im. Prof. Zygmunta Gilewicza na Akademii Wychowania Fizycznego im. Marszałka Józefa Piłsudskiego w Warszawie odbył się Krajowy Zjazd Sprawozdawczo-Wyborczy Delegatów Wojewódzkich Kolegiów Sędziów. Liczby mandatów w podziale na Wojewódzkie Kolegia Sędziów przedstawia załączona obok mapka. Wśród zgromadzonych Delegatów z przyczyn formalnych zabrakło reprezentacji Wojewódzkiego Kolegium Sędziów Kujawsko-Pomorskiego Okręgowego Związku Związku Lekkiej Atletyki. Do głównych za-

dań Krajowego Zjazdu Delegatów WKS należały:

- Sprawozdanie z działalności i podsumowanie dokonań w przedłużonej przez pandemię kadencji 2016-2021,
- Wypracowanie optymalnego planu działania na lata 2022-2024,
- Wybór Przewodniczącego i członków Zarządu Centralnego na nową kadencję.

Zjazd przyjął sprawozdania i udzielił absolutorium ustępującemu CKS PZLA, a wszystkie głosowania odbyły się ze wsparciem urządzeń elektronicznych.

Liderem dyskusji programowej był dotychczasowy Przewodniczący CKS PZLA Filip Moterski, który został jedynym kandydatem do pełnienia tej funkcji w nowej kadencji. Prezentacja jego zamierzeń w zakresie działań organizacyjnych w procesie szkolenia i rozwój współpracy międzynarodowej zyskała uznanie Delegatów, co miało swój wyraz w zwycięskim wyniku głosowania na funkcję Przewodniczącego CKS PZLA.

Filip Moterski Przewodniczący Centralnego Kolegium Sędziów Polskiego Związku Lekkiej Atletyki na kadencję 2021—2024

Po ogłoszeniu wyniku wyboru Filip Moterski powiedział:

"przed nami krótka kadencja, w której mamy jako polscy sędziowie lekkoatletyczni do wykonania naprawdę dużo pracy. Cieszę się, że Delegaci wyrazili tak duże poparcie dla mojej wizji rozwoju naszego środowiska. Mam nadzieję, że nie zawiodę pokładanych we mnie nadziei..."

Zjazd wybrał członków Centralnego Kolegium Sędziów PZLA na lata 2021-2024 (zdjęcie poniżej).

Pierwszy szereg od lewej: Sebastian Świerc, Janusz Krynicki, Paweł Zieliński, Piotr Kołodziejczyk, Małgorzata Górecka, Filip Moterski, Justyna Zapart-Bukowska, Ewa Stelmach, Kinga Szczęch, Wojciech Wojda, Stanisław Krzywicki.

Drugi szereg od lewej: Grzegorz Batóg, Radosław Jurczak, Tomasz Wieczorek, Przemysław Otomański, Ryszard Kądziołka.

Opracował Stanisław Krzywicki

Rada WORLD ATHLETICS nakłada sankcje na Rosję i Białoruś

Rada Światowej Lekkoatletyki 1 marca 2022r. zgodziła się na nałożenie sankcji na federacje członkowskie Rosji i Białorusi w wyniku inwazji na Ukrainę. Wszyscy sportowcy, personel pomocniczy i urzędnicy z Rosji i Białorusi zostaną wykluczeni ze wszystkich zawodów World Athletics Series w dającej się przewidzieć przyszłości, ze skutkiem natychmiastowym. Nadchodzące wydarzenia to między innymi Mistrzostwa Świata w Lekkoatletyce Oregon 2022, Halowe Mistrzostwa Świata w Lekkoatletyce w Belgradzie 2022 oraz Drużynowe Mistrzostwa Świata w Lekkoatletyce w chodzie Muscat 2022, które rozpoczną się w piątek 4 marca w Omanie. Rada zgodziła się również rozważyć dalsze środki, w tym zawieszenie Federacji Białoruskiej, na zaplanowanym na przyszły tydzień posiedzeniu Rady (9-10 marca 2022). Rosyjska Federacja Lekkoatletyki (RUSAF) została zawieszona w World Athletics od 2015 r. z powodu stosowania dopingu, a zatem nie jest obecnie uprawniona do organizowania imprez World Athletics ani wysyłania drużyn na międzynarodowe mistrzostwa. Procedura Authorized Neutral Athlete (ANA) nadal obowiązuje, ale rosyjscy sportowcy, którzy otrzymali status ANA na rok 2022, są wykluczeni z zawodów World Athletics Series w dającej się przewidzieć przyszłości. Oznacza to, że wszystkim rosyjskim oraz białoruskim sportowcom ANA, którzy są obecnie akredytowani na Drużynowe Mistrzostwa Świata w Lekkoatletyce w chodzie sportowym Muscat 2022 i Halowych Mistrzostwach Świata w Lekkoatletyce w Belgradzie 18-20 marca 2022, zostaną cofnięte akredytacje i anulowane zgłoszenia, dotyczy to również personelu pomocniczego i kierownictwa ekip. W przemówieniu do Rady Prezydent World Athletics **Sebastian Coe** powiedział: „Świat jest przerażony tym, co zrobiła Rosja, wspomagana i podlegająca przez Białoruś. Światowi przywódcy starali się uniknąć tej inwazji środkami dyplomatycznymi, ale bezskutecznie, biorąc pod uwagę niezachwiany zamiar inwazji Rosji na Ukrainę. Bezprecedensowe sankcje nakładane na Rosję i Białoruś przez kraje i branżę na całym świecie wydają się być jedynym pokojowym sposobem na przerwanie i uniemożliwienie obecnych zamiarów Rosji i przywrócenie pokoju. Każdy, kto mnie zna, rozumie, że jestem przeciwny nakładaniu sankcji na sportowców z powodu działań ich rządu. Nie zgadzam się na praktykę polityków, którzy atakują sportowców

i sport, aby realizować swoje cele polityczne, gdy inne sektory kontynuują swoją działalność. Ta sytuacja jest inna, ponieważ rządy, biznes i inne organizacje międzynarodowe nałożyły sankcje wymierzone w Rosję we wszystkich sektorach. Sport musi wykonać krok i przyłączyć się do tych wysiłków, aby za-

kończyć tę wojnę i przywrócić pokój. Nie możemy i nie powinniśmy tego przesiedzieć beczynnienie”. Przewodniczący Komisji World Athletics Athletes Renaud Lavillenie i Dame Valerie Adams z zadowoleniem przyjęli tę decyzję. „Jesteśmy solidarni z naszymi kolegami sportowcami, zawodnikami i przyjaciółmi z Ukrainy, którzy stoją w obliczu znacznie większych wyzwań niż tylko zakłócenia w treningu i zawodach, ale boją się o swoje życie i życie swoich bliskich” – powiedział Lavillenie. „Chociaż rozumiemy konsekwencje tej decyzji dla autoryzowanych neutralnych sportowców z Rosji i białoruskich sportowców, którzy mogą nie tolerować godnych ubolewania działań militarnych swoich narodów na Ukrainie, nie możemy zignorować obowiązku przesłania wiadomości o wyłączeniu sportowców tych dwóch narodów do naszych przyjaciół z Ukrainy i reszty świata”. Zgodnie z przepisami World Athletics federacje członkowskie z Rosji i Białorusi zostały poinformowane o decyzjach Rady i mają prawo do odpowiedzi. W razie potrzeby Rada World Athletics zbierze się ponownie, aby rozważyć tę odpowiedź.

Świat Lekkoatletyki

Opracował Stanisław Krzywicki

Zmiany przepisów rozgrywania zawodów lekkoatletycznych

Wraz z wyborem dwukrotnego mistrza olimpijskiego Sebastiana Coe z Wielkiej Brytanii 19 sierpnia 2015 r. na Prezydenta Międzynarodowego Stowarzyszenia Federacji Lekkoatletycznych (w skrócie IAAF ang. International Association of Athletics Federations) i ponownie w 2019 r. na kolejne cztery lata na Prezydenta Światowej Lekkoatletyki (w skrócie WA ang. World Athletics), rozpoczął się czas zmian w zarządzaniu międzynarodowym organem odpowiedzialnym za sport, obejmujący lekkoatletykę stadionową i halową, biegi przełajowe, biegi uliczne, chód sportowy, biegi górskie i biegi ultra. World Athletics (nazwa od października 2019 r., wcześniej znana jako Międzynarodowa Federacja

WORLD ATHLETICS™

Lekkoatletyki Amatorskiej (od 1912 do 2001) i Międzynarodowe Stowarzyszenie Federacji Lekkoatletycznych (od 2001 do 2019), oba w skrócie IAAF. Do jego zadań należy standaryzacja regulaminów i przepisów sportowych, certyfikacja obiektów lekkoatletycznych, notowanie i zarządzanie ratyfikacją rekordów świata oraz organizacja i sankcjonowanie zawodów lekkoatletycznych, w tym Lekkoatletycznych Mistrzostw Świata. W roku 2019 zapoczątkowano zmiany obejmujące przepisy rozgrywania zawodów lekkoatletycznych, które stały się elementem zbioru dokumentów systematyzujących całość działalności WA i znalazły się w Księdze C: Zawody (BOOK C: COMPETITION) oraz zostały przeredagowane poprzez zmianę numeracji artykułów i wydzielenie dwóch części:

- Book C – C1.1 COMPETITION RULES – Przepisy zawodów (CR)
- Book C – C2.1 TECHNICAL RULES – Przepisy techniczne (TR)

Do opublikowanych przepisów z datą wejścia w życie z dniem 1 listopada 2019 r. zostały wniesione i zatwierdzone przez Radę WA kolejne zmiany. Wyodrębniono trzecią część obejmującą przepisy dotyczące obuwia lekkoatletycznego i wchodzącą w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.:

- Book C – C2.1A – Athletics Shoe Regulations – Regulaminy obuwia lekkoatletycznego.

Celem niniejszego opracowania jest dostarczenie sędziom informacji na temat wprowadzonych zmian w przepisach zawodów lekkoatletycznych wg stanu na dzień 1 stycznia 2022 r. Historię zmian w przepisach zawodów CR przedstawia tabela nr 1 poniżej.

Data zatwierdzenia przez Radę WA	Data wejścia w życie	Nr artykułu	Tytuł
2 grudnia 2020	17 grudnia 2020	CR 31.3.5	Rekordy świata
2 grudnia 2020	17 grudnia 2020	CR 31.14.4	Rekordy świata
17 marca 2021	1 listopada 2021	CR 18.3	Arbitrzy
17 marca 2021	1 listopada 2021	CR 18.5	Arbitrzy
17 marca 2021	1 listopada 2021	CR 19.1	Sędziowie
17 marca 2021	1 listopada 2021	CR 25.4	Sekretarz zawodów, Centrum Informacji Technicznej (TIC)
17 marca 2021	1 listopada 2021	CR 32	Konkurencje w których notowane są rekordy świata
28 lipca 2021	1 listopada 2021	CR 19.4	Sędziowie
28 lipca 2021	1 listopada 2021	CR 31.14.4	Rekordy świata
28 lipca 2021	1 listopada 2021	CR 32	Konkurencje w których notowane są rekordy świata

Tabela nr 1 Poprawki CR

W większości przypadków wprowadzone zmiany przepisów odnoszą się do fragmentów konkretnych artykułów, ale w opracowaniu cytowana jest pełna treść łącznie z interpretacją, aby w szerszym kontekście poznać charakter i zakres zmian.

Uwaga:

Zielony tekst: Uwagi napisane zieloną czcionką zawierają interpretację przepisów i praktyczne wskazówki dotyczące ich wdrażania.

Podwójne linie: Podwójne linie na lewym marginesie odpowiadają poprawkom (innym niż redakcyjne) do odpowiedniego artykułu, które zostały zatwierdzone przez Radę World Athletics.

PRZEPISY ZAWODÓW

CR 18.3 Arbitrzy konkurencji biegowych i chodu sportowego mają prawo decydowania o kolejności miejsc na mecie tylko wtedy, gdy sędziowie w sprawie spornego miejsca (miejsc) nie mogą podjąć decyzji. Nie mają prawa podejmowania decyzji w sprawach, za które odpowiada sędzia główny konkurencji chodu.

Arbiter startu (lub, jeśli nie jest wyznaczony, to odpowiedni arbiter konkurencji biegowych i arbiter chodu sportowego) ma prawo decydowania o każdym fakcie dotyczącym startu, jeśli nie zgadza się on z decyzjami podjętymi przez zespół starterów, z wyjątkiem przypadków, które związane są z ewidentnym fałstartem wskazanym przez System Informacji Startowej (SIS) certyfikowany przez World Athletics, chyba że z jakiegokolwiek powodu arbiter stwierdzi, że informacje dostarczone przez SIS są w sposób oczywisty niedokładne.

CR 18.5 Odpowiedni arbiter ma prawo udzielić ostrzeżenia lub wykluczyć z zawodów każdego zawodnika lub zespół sztafetowy, który dopuścił się niesportowego lub niewłaściwego zachowania lub w związku z artykułami 6, 16.5, 17.14, 17.15.4, 25.5, 25.19, 54.7.6, 54.10. 8 lub 55.8.8 przepisów technicznych. Ostrzeżenia mogą być udzielane zawodnikowi poprzez pokazanie żółtej kartki, wykluczenie poprzez pokazanie czerwonej kartki.

Ostrzeżenia i wykluczenia powinny być wpisane do protokołu z wynikami konkurencji i przekazane sekretarzowi zawodów oraz pozostałym arbitrom. W sprawach dyscyplinarnych począwszy od strefy rozgrzewki aż do miejsca rozgrywania zawodów, prawo decydowania ma arbiter Call Room. We wszystkich innych przypadkach decyduje arbiter konkurencji, w której zawodnik uczestniczy lub uczestniczył. Odpowiedni arbiter (jeżeli jest to możliwe po konsultacji z dyrektorem zawodów) może ostrzec lub usunąć każdą inną osobę z miejsca rozgrywania zawodów (lub innego obszaru związanego z zawodami, w tym strefy rozgrzewki, Call Roomu i miejsc dla trenerów), która działa w niesportowy lub w niewłaściwy sposób lub która udziela pomocy zawodnikom w sposób niedozwolony przepisami.

Uwaga (i): Arbiter może, jeśli okoliczności to uzasadniają, wykluczyć zawodnika lub zespół sztafetowy bez ostrzeżenia. (Patrz także Uwaga do artykułu 6.2 przepisów technicznych)

Uwaga (ii): Arbiter konkurencji rozgrywanych poza stadionem: gdziekolwiek jest to możliwe (np. w odniesieniu do artykułu 6, 54.10 lub 55.8 przepisów technicznych), powinien udzielić ostrzeżenia przed dyskwalifikacją. Jeżeli decyzja arbitra jest kwestionowana, ma zastosowanie artykuł 8 przepisów technicznych.

Uwaga (iii): Wykluczając zawodnika lub zespół sztafetowy z zawodów zgodnie z tym artykułem, jeśli arbiter jest świadomy, że żółta kartka została już przyznana, powinien pokazać drugą żółtą kartkę, a zaraz po niej czerwoną kartkę.

Najniższe kluczowe punkty mają na celu zapewnienie wskazówek i jasności w odniesieniu do sposobu, w jaki kartki są pokazywane i zapisywane:

a. Żółte i czerwone kartki mogą być przyznane z powodów dyscyplinarnych (dotyczy głównie artykułu 18.5 przepisów zawodów i artykułu 7.2 przepisów technicznych) lub z powodu naruszeń technicznych w przypadku, gdy są na tyle poważne, że można je uznać za niesportowe zachowanie (np. poważne i wyraźne celowe przeszkadzanie w biegu).

b. Chociaż jest to normalne i zwykle oczekuje się, że żółta kartka została przyznana przed czerwoną kartką, przewiduje się, że w przypadku szczególnie nagannego niesportowego lub niewłaściwego zachowania czerwona kartka może być

przyznana natychmiast. Należy zauważyć, że zawodnik lub zespół sztafetowy ma w każdym przypadku możliwość odwołania się od takiej decyzji do Jury of Appeal.

c. Będą też przypadki w których logicznym jest nie udzielanie ostrzeżenia przez pokazanie żółtej kartki. Na przykład uwaga do artykułu 6.2 przepisów technicznych wyraźnie zezwala na natychmiastową czerwoną kartkę, jeśli jest to uzasadnione w przypadkach objętych artykułem 6.3.1 przepisów technicznych, takich jak dyktowanie tempa w biegach.

d. Podobna sytuacja może mieć również miejsce, gdy arbiter udzieli ostrzeżenia przez pokazanie żółtej kartki, a zawodnik lub zespół sztafetowy zareaguje w tak niewłaściwy sposób, że uzasadnione jest natychmiastowe pokazanie czerwonej kartki. Nie jest konieczne, aby istniały dwa zupełnie różne i odmienne w czasie przypadki niewłaściwego zachowania.

e. Zgodnie z Uwagą (iii), w przypadkach, gdy arbiter wie, że dany zawodnik lub zespół sztafetowy otrzymał już żółtą kartkę podczas zawodów i zamierza pokazać czerwoną kartkę, arbiter powinien najpierw pokazać drugą żółtą kartkę i niezwłocznie po tym czerwoną kartkę. Jeśli jednak arbiter nie pokaże drugiej żółtej kartki, nie unieważni to pokazanej czerwonej kartki.

f. W przypadkach, gdy arbiter nie wie o istniejącej wcześniej żółtej kartce i pokazuje tylko żółtą kartkę, gdy tylko się o tym dowie, należy podjąć odpowiednie kroki w celu jak najszybszej dyskwalifikacji zawodnika. Zwykle robi to arbiter informując zawodnika bezpośrednio lub za pośrednictwem swojego zespołu.

CR 19. Sędziowie

Przepisy ogólne

CR 19.1 Sędzia główny konkurencji biegowych i chodu sportowego oraz sędzia główny każdej konkurencji technicznej koordynują pracę sędziów w odpowiednich konkurencjach. Jeżeli obowiązki sędziów nie zostały przydzielone z góry, oni przydzielają obowiązki.

CR 19.4 Sędziowie oceniają i rejestrują każdą próbę oraz mierzą każdą ważną próbę zawodników we wszystkich konkurencjach technicznych. W skoku wzwyż i skoku o tyczce, dokładne pomiary powinny być dokonywane, gdy poprzeczka jest podniesiona, szczególnie jeśli są podejmowane próby ustanowienia rekordu. Co najmniej dwóch sędziów powinno notować wyniki wszystkich prób, sprawdzając ich zapisy na koniec każdej kolejki.

Właściwy sędzia zwykle informuje o ważności lub nieważności próby przez podniesienie odpowiednio białej lub czerwonej chorągiewki. Alternatywne wskazania wizualne mogą być również zatwierdzone.

O ile sędzia nie jest pewien, że doszło do naruszenia przepisów, to w przypadku jakichkolwiek wątpliwości zwykle podejmuje decyzję na korzyść zawodnika, stwierdza, że próba jest ważna i podnosi białą chorągiewkę. Jednakże, gdy jest wyznaczony arbiter wideo i ma on dostęp do materiału filmowego z konkurencji technicznych, istnieje możliwość, aby w razie wątpliwości sędzia w porozumieniu z arbitrem konkurencji technicznej opóźnił podniesienie którejkolwiek chorągiewki, dopóki nie zasięgnie porady arbitra wideo - zawsze upewniając się, że miejsce lądowania jest zachowane i próba jest zmierzona, na wypadek jej ważności. Ewentualnie sędzia, jeśli ma prawdziwe wątpliwości, może podnieść czerwoną chorągiewkę, upewnić się, że znak jest zachowany a próba jest zmierzona, a następnie zasięgnąć porady arbitra wideo. Zaleca się, aby dla każdej konkurencji technicznej używać tylko jednego zestawu białych i czerwonych chorągiewek w celu zmniejszenia możliwości pomyłki co do ważności prób. Uważa się, że w konkursie skoków nigdy nie jest konieczne użycie więcej niż jednego zestawu chorągiewek. Jeżeli nie jest dostępna specjalna tablica wyników wskazująca odczyt prędkości wiatru w skokach poziomych, należy zastosować jakąś formę wskazania inną niż czerwona chorągiewka, aby informować o nadmiernej prędkości wiatru.

W przypadku rzutów, w odniesieniu do:

a. wskazania przez innych sędziów koła do sędziego z chorągiewkami, że popełniono błąd, zaleca się użycie alternatywnej formy niż wskazanie chorągiewkami, takiej jak mała czerwona kartka trzymana w ręce tego sędziego;

b. lądowanie sprzętu rzutowego na lub poza linią sektora, zaleca się użycie alternatywnej formy wskazania niż wskazanie

chorągiewkami – np. wyciągnięte ramię sędziego równoległe do podłoża;

c. oceny w rzucie oszczepem, że metalowy grot nie dotknął ziemi przed żadną inną częścią oszczepu, zaleca się użycie alternatywnej formy wskazania niż wskazanie chorągiewkami – np. pchnięcie otwartej dłoni sędziego w kierunku podłoża.

CR 25.4 Przy sporządzaniu list startowych i wyników, tam gdzie to możliwe, należy stosować następujące standardowe skróty i symbole:

Nie przystąpił do startu _____ DNS

Nie ukończył konkurencji
(konkurencje biegowe lub chodu sportowego) _____ DNF

Nie odnotowano ważnej próby _____ NM

Zdyskwalifikowany/dyskwalifikacja
(z podaniem odpowiedniego artykułu przepisów) _____ DQ

Ważna próba w skoku wzwyż i skoku o tyczce _____ „O”

Nieważna próba _____ „X”

Opuszczenie/rezygnacja z próby w konkurencjach technicznych _____ „-”

Rezygnacja/wycofanie się z udziału w trakcie trwania konkurencji (konkurencje techniczne lub wieloboje) _____ r

Kwalifikacja do wyższej rundy eliminacyjnej lub finału w wyniku zajętego miejsca w konkurencjach biegowych _____ Q

Kwalifikacja do wyższej rundy eliminacyjnej lub finału w wyniku uzyskanego czasu w konkurencjach biegowych _____ q

Kwalifikacja z eliminacji do finału w konkurencji technicznej w wyniku osiągnięcia minimum kwalifikacyjnego _____ Q

Kwalifikacja z eliminacji do finału w konkurencji technicznej bez uzyskania minimum kwalifikacyjnego _____ q

Awans do następnej rundy w wyniku decyzji arbitra _____ qR

Awans do następnej rundy w wyniku decyzji komisji odwoławczej _____ qJ

Brak wyprostu nogi w kolanie
(dotyczy chodu sportowego) _____ „>”

Brak kontaktu z podłożem
(dotyczy chodu sportowego) _____ „~”

Żółta kartka
(z podaniem odpowiedniego artykułu przepisów) _____ YC

Druga żółta kartka
(z podaniem odpowiedniego artykułu przepisów) _____ YRC

Czerwona Kartka
(z podaniem odpowiedniego artykułu przepisów) _____ RC

Bieg poza wyznaczonym torem
(artykuł 17.4.3 i artykuł 17.4.4 przepisów technicznych) _____ L

Jeżeli zawodnik zostanie ostrzeżony lub zdyskwalifikowany w zawodach za naruszenie jakiegokolwiek przepisu, w oficjalnych wynikach należy umieścić odniesienie do artykułu przepisów, który został naruszony. Jeżeli zawodnik zostanie zdyskwalifikowany z zawodów za niesportowe lub niewłaściwe zachowanie, w oficjalnych wynikach należy umieścić odniesienie z podaniem powodów takiej dyskwalifikacji.

Artykuły 25.2-4 przepisów zawodów z 2015 roku mają na celu ujednolicenie procedur i stosowania terminologii w typowych sytuacjach na listach startowych i wynikach. Artykuły 25.2 i 25.3 przepisów zawodów potwierdzają nierzadką sytuację w wielu zawodach poniżej najwyższego poziomu (a nawet w niektórych zawodach na wysokim poziomie), gdzie zawodnicy w różnym wieku i posiadający klasyfikacje paralekkoatletyczne

rywalizują w tych samych zawodach. Zasada ta potwierdza, że jest to akceptowalne – w tym jako sposób na spełnienie wymagań dotyczących minimalnej liczby zawodników, nawet dla celów artykułu 31.1 przepisów zawodów, jak również określenie sposobu prezentacji wyników.

Biorąc pod uwagę, że dyskwalifikacji można dokonać zarówno z przyczyn technicznych, jak i dyscyplinarnych, bardzo ważne jest, aby powód dyskwalifikacji był zawsze wskazany w wynikach. Wykonujemy to, zawsze poprzez umieszczenie obok symbolu artykułu przepisów, na podstawie którego zawodnik został ostrzeżony lub zdyskwalifikowany.

Użycie „r” ma na celu objęcie sytuacji, w których zawodnik postanawia nie kontynuować zawodów z powodu kontuzji (lub z jakiegokolwiek innego powodu, ponieważ nie jest konieczne, aby go podać). Najczęściej będzie to skok wzwyż lub skok o tyczce i tutaj ważne jest, aby zauważyć, że ma to wpływ na dalszy przebieg zawodów, w tym zastosowanie czasu na wykonanie próby zgodnie z przepisem 25.17 przepisów technicznych, ponieważ wycofanie się może zmniejszyć liczbę zawodników w zawodach do 1 lub 2 lub 3 i wymagane będzie zastosowanie dłuższego czasu na wykonanie prób. Jest to również istotne w wielobojach, ponieważ może wpływać na liczbę biegów, które mają być przeprowadzone w pozostałych konkurencjach biegowych.

W innych konkurencjach technicznych alternatywną metodą byłoby pokazanie wszystkich pozostałych prób jako opuszczonych, ale użycie „r” wyraźnie wskazuje, że zawodnik nie zamierza już uczestniczyć w tej konkurencji – podczas gdy wpisywanie opuszczenia próby nadal pozostawia możliwość, że zawodnik będzie mógł później zmienić zdanie. Zobacz także zielony tekst w odniesieniu do artykułu 6 przepisów zawodów.

Zawodnik zostanie uznany za DNS, jeśli:

a. po wpisaniu jego nazwiska na listę startową jakiegokolwiek konkurencji, nie zgłosił się do Call Room na tę konkurencję;

b. po przejściu przez Call Room nie wykonał żadnej próby w konkurencjach technicznych, nie wykonał startu w konkurencjach biegowych lub chodu sportowego; lub

c. jeżeli zastosowanie ma artykuł 39.10 Przepisów Technicznych

CR 31.3.5 poddać się kontroli antydopingowej natychmiast po zakończeniu konkurencji, w których zawodnik pobił lub wyrównał rekord świata. Żadne opóźnienia inne niż określone w przepisach antydopingowych (Załącznik 5 – Artykuł 5.4.4 (a)) nie będą akceptowane. Kontrole antydopingowe w celu ratyfikacji rekordu świata będą przeprowadzane zgodnie z przepisami antydopingowymi, a próbka (próbki) zostanie wysłana do analizy do laboratorium akredytowanego przez WADA jak najszybciej po pobraniu. Próbkę kontroli antydopingowej pobrane w celu ratyfikacji rekordów świata w biegach na dystansach od 400 m wzwyż będą analizowane pod kątem czynników stymulujących erytropoezę (ESA). Dokumentację kontroli antydopingowej (formularz kontroli antydopingowej i odpowiadające mu wyniki laboratoryjne) należy przesłać do World Athletics tak szybko, jak jest dostępna, a najlepiej razem z formularzem zgłoszenia rekordu świata, który we wszystkich przypadkach musi zostać wypełniony i przesłany do Biura w ciągu 30 dni od zawodów (patrz CR 31.6). Dokumentacja kontroli antydopingowej zostanie poddana przeglądowi przez Zespół ds. Uczciwości w Lekkoatletyce, a wyniki nie zostaną zatwierdzone w następujących okolicznościach:

a. jeżeli kontrola antydopingowa nie jest przeprowadzona, lub

b. jeżeli kontrola antydopingowa nie została przeprowadzona zgodnie z Regulaminem Zawodów lub Przepisami Antydopingowymi, lub

c. jeśli próbka kontroli antydopingowej nie nadaje się do analizy lub nie została przeanalizowana pod kątem ESA (tylko w przypadku konkurencji wytrzymałościowych na dystansach od 400 m wzwyż), lub

d. jeżeli wyniki kontroli antydopingowej skutkują naruszeniem przepisów antydopingowych.

Uwaga (i): W przypadku Rekordu Świata w sztafecie, wszyscy członkowie zespołu muszą być testowani.

Uwaga (ii): Jeśli zawodnik przyzna, że w pewnym momencie przed osiągnięciem rekordu świata użył lub w tym czasie wykorzystał substancję lub technikę zabronioną, wówczas, po zasięgnięciu opinii Zespołu ds. Uczciwości w Lekkoatletyce,

taki wynik nie będzie poddany procedurze uznania go przez World Athletics za rekord świata.

CR 31.14.4 Żaden wynik nie zostanie zatwierdzony, jeżeli zawodnik naruszył artykuł 17.3 przepisów technicznych, chyba że w przypadkach opisanych w artykułach 17.4.3 i 17.4.4 przepisów technicznych, jest to pierwsze naruszenie w danej konkurencji, ani w przypadku konkurencji indywidualnej gdzie zawodnik zarejestrował fałstart nie podlegający dyskwalifikacji zgodnie z artykułem 39.8.3 przepisów technicznych.

CR 31.14.5 W biegach na dystansach do 400 m włącznie (w tym 4 × 200 m i 4 × 400 m) zgodnie z artykułami 32 i 34 przepisów zawodów, muszą być użyte bloki startowe połączone z certyfikowanym przez World Athletics systemem informacji startowej (SIS) zgodnie z artykułem 15.2 przepisów technicznych, który musi być używany i działać poprawnie, aby uzyskane czasy reakcji zostały zmierzone i wpisane do protokołu z wynikami konkurencji.

Dla jasności, przy stosowaniu odpowiednio artykułu 31.14.4 przepisów technicznych, nie stosuje się żadnego wyjątku dostępnego w artykule 17.4 przepisów technicznych. Oznacza to rafaifikację rekordu świata, jeśli zawodnik lub sztafeta osiągnie rekordowy czas i w tym biegu, ten zawodnik (lub jakikolwiek zawodnik z zespołu sztafetowego popełnił jedno naruszenie zgodnie z artykułem 17.4.3 lub artykułem 17.4.4 przepisów technicznych, i w przypadku konkurencji z więcej niż jedną rundą było to pierwsze naruszenie w tej konkurencji, rekord może być uznany. Jeżeli zawodnik lub drużyna sztafetowa osiągnie rekordowy czas i w tym biegu naruszenie miało miejsce więcej niż jeden raz lub zawodnik lub drużyna sztafetowa przeniosła takie naruszenie z poprzedniej rundy tej samej konkurencji, rekord nie może być ratyfikowany.

CR 32. Konkurencje w których notowane są rekordy świata

W pełni automatyczny pomiar czasu (F.A.T.)

Ręczny pomiar czasu (H.T.)

Pomiar czasu transponderami (T.T.)

Mężczyźni

Konkurencje biegowe, wieloboje i chód sportowy:

Tylko F.A.T.: 100m; 200m; 400m; 800m;
110m przez płotki; 400m przez płotki;
sztafeta 4 × 100m; sztafeta 4 × 200m;
sztafeta 4 × 400m; dziesięciobój.

F.A.T. lub H.T.: 1000m; 1500m; 1 mila; 2000m;
3000m; 5000m; 10,000m; 1 godzina;
3000m bieg z przeszkodami; sztafeta 4 × 800m
sztafeta mieszana (Distance Medley Relay);
sztafeta 4 × 1 500m;
chód sportowy (bieżnia): 20,000m;
30,000m*; 35,000m*; 50,000m.

F.A.T. lub H.T. lub T.T.: Biegi uliczne: 5 km; 10 km;
półmaraton; maraton; 50km#; 100km;
uliczny bieg sztafetowy (tylko na
dystansie maratonu);
chód sportowy (trasa): 20 km; 35 km*;
50 km.

Konkurencje skokowe: skok wzwyż; skok o tyczce;

skok w dal; trójskok.

Konkurencje rzutowe: pchnięcie kulą; rzut dyskiem;
rzut młotem; rzut oszczepem.

Kobiety

Konkurencje biegowe, wieloboje i chód sportowy:

Tylko F.A.T.: 100m; 200m; 400m; 800m;
100m Hurdles; 400m przez płotki;
sztafeta 4 × 100m; sztafeta 4 × 200m;
sztafeta 4 × 400m;
siedmiobój; dziesięciobój.

Tylko F.A.T. lub H.T.: 1000m; 1500m; 1 mila; 2000m;
3000m; 5000m; 10,000m; 1 godzina;
3000m bieg z przeszkodami;
sztafeta 4 × 800m;
sztafeta mieszana (Distance Medley Relay);
sztafeta 4 × 1500m;
chód sportowy (bieżnia): 10,000m;
20,000m; 35,000m*; 50,000m*.

FAT. lub H.T. lub TT: Biegi uliczne: 5km; 10km;
półmaraton; maraton; 50km#;
100km; sztafetowy bieg uliczny
(tylko na dystansie maratonu);
chód sportowy (na trasie):
20 km; 35km*; 50km.

Uwaga (i): Z wyjątkiem zawodów w chodzie sportowym, World Athletics notuje dwa rekordy świata kobiet w biegach ulicznych: Rekord Świata dla wyników uzyskanych w biegach z udziałem kobiet i mężczyzn („mieszanych”) oraz Rekord Świata dla wyników uzyskanych w biegach z udziałem jednej płci („tylko kobiety”).

Uwaga (ii): Bieg uliczny tylko dla kobiet może być zorganizowany z oddzielnym czasem startu kobiet i mężczyzn. Różnica czasu powinna być tak dobrana, aby zapobiec jakiegokolwiek możliwości pomocy, dyktowania tempa lub ingerencji, zwłaszcza na trasach obejmujących więcej niż jedno okrążenie tego samego odcinka trasy.

*Początkowy rekord do uznania po 1 stycznia 2019 r. Wynik powinien być lepszy niż 4:20:00.

°Początkowe rekordy do uznania po 1 stycznia 2023 r. Wynik powinien być lepszy niż 2:22:00 dla mężczyzn i 2:38:00 dla kobiet.

Dystans 30.000 m dla mężczyzn zostanie skreślone z listy po ratyfikacji początkowego rekordu na 35.000m.

#Początkowe rekordy powinny być najlepszymi wynikami zgodnymi z przepisami WA art. CR 31 na dzień 1 stycznia 2022 r. Uzyskane wyniki powinny być równe lub lepsze niż 2.43:38 dla biegu mężczyzn i 3.07:20 tylko dla biegu kobiet i 2.59:54 dla biegu mieszanego.

Konkurencje skokowe: skok wzwyż; skok o tyczce;
skok w dal; trójskok.

Konkurencje rzutowe: pchnięcie kulą; rzut dyskiem;
rzut młotem; rzut oszczepem.

Universalne

Konkurencje biegowe, wieloboje i chód sportowy:

Tylko F.A.T.:

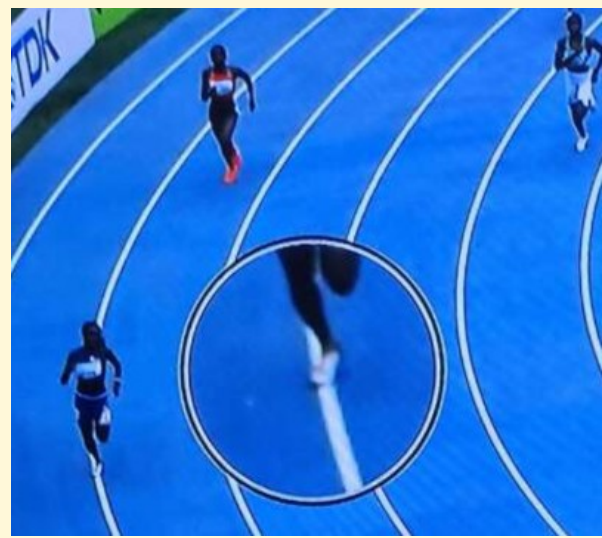
.

Na wypadek, gdyby ktoś z Państwa dotychczas nie posiadał wiedzy o wprowadzonych przez World Athletics zmianach w przepisach (na początku swoich przemian organizacyjnych), podaję je w krótkim podsumowaniu poniżej. Całość uzupełniają przepisy dotyczące technologii obuwia TR 5.2, które wpływają na regularnie aktualizowane listy obuwia lekkoatletycznego z certyfikatem i zgodnością z wymaganiami WA. Obuwie będzie tematem opracowania w kolejnym numerze biuletynu.

Szczegółowa lista najbardziej znanych artykułów przepisów zawodów i przepisów technicznych dotyczących ostrzeżeń i dyskwalifikacji znajduje się str. 15 biuletynu.

- Przepis techniczny TR 1 – Mistrzostwa Świata i Igrzyska Olimpijskie nie są już wykluczone z zawodów, w których konkurencje mogą być rozgrywane w alternatywnym formacie.
- TR 3.1 – Nazewnictwo kategorii poniżej 18 lat « chłopcy » i « dziewczęta » są zastąpione przez « mężczyźni » i « kobiety ».
- TR 3.3-4 – Kwalifikowalność do kategorii męskich, kobiecych i uniwersalnych jest rozwijana z dalszymi odniesieniami do terminów transpłciowych i różnic w rozwoju płci.
- TR 5.1 – Nie jest już wymagane, aby koszulki zawodników miały ten sam kolor z przodu i z tyłu; Należy zauważyć, że sposób noszenia włosów może być uznany za utrudniający ocenę sędziowską.
- TR 6.4.7-8 – Wsparcie fizyczne przez wyznaczone osoby i nadawanie tempa za pomocą świateł lub podobny sposób dodano do listy dozwolonych form pomocy.
- TR 8.4.4 – Każdy protest zawodnika lub zespołu sztafetowego ma być odrzucony, jeśli naruszyli przepisy niezwiązane z tym protestem.
- TR 9.2 – Dopuszczalne jest rozgrywanie współzawodnictwa mieszanego w konkurencjach technicznych i biegach stadionowych na dystansie 5000 m lub dłuższym.
- TR 17.6 – wyjaśniono, że biegacze zespołu sztafetowego, którzy prawidłowo opuszczają tor i wracają na tor podczas podnoszenia upuszczonej pałeczki (zgodnie z TR 24.6.3) nie podlegają dyskwalifikacji
- TR 17.15.3 – Zawodnicy biorący udział w biegach na bieżni mogą nosić wodę lub napoje pod warunkiem, że mają je od początku biegu lub pobiorą z wyznaczonego oficjalnego stanowiska.
- TR 19.18 (było 165.18) – Systemy pomiaru czasu działające automatycznie na starcie, ale nie na mecie są niezgodne z przepisami.
- TR 20.8 – Zaleca się, aby w biegach dłuższych niż 800 m, w których prowadzone są rundy, liczba zawodników kwalifikujących się według czasu (a nie miejsca) była minimalizowana.
- TR 23.5 – Wysokość przeszkody dla mężczyzn poniżej 18 roku życia została obniżona z 0,914 m do 0,838 m.
- TR 25.17 – Czas dozwolony na próby we wszystkich konkurencjach technicznych, w których rywalizuje więcej niż trzech zawodników (lub na ich pierwszą próbę), to ponownie jedna minuta (tak jak miało to miejsce przed 2017 rokiem).
- TR 30.1.1 – (od 1 listopada 2021 r.) – Nieważne próby w skokach poziomych powinny być zdefiniowane tak, aby obejmowały każde przerwanie pionowej płaszczyzny linii odbicia. Artykuł TR 29.5 zdecydowanie zachęca do korzystania z wideo lub innej technologii w celu pomocy przy ocenie poprawności odbicia. Ponadto określa, że można użyć listwy z plasteliną, którą należy sprofilować pod kątem 90 ° zamiast poprzednich 45°.
- TR 32.2 – Liczba sprzętu rzutowego dostarczonego przez zawodnika do weryfikacji jest ograniczona do dwóch, chyba że Delegat Techniczny postanowi inaczej.
- TR 39 – Wyjaśniono, że siedmiobój i dziesięciobój może być rozgrywany w dwóch kolejnych okresach 24-godzinnych, a nie w dwóch kolejnych dniach. Dlatego dopuszczamy sytuacje, w których zawody mogą być kontynuowane po północy. To samo dotyczy halowego siedmioboju pod artykułem TR 53.2.
- TR 54.7 – W chodzie sportowym termin „Pit Lane” zostaje przemianowany na „Strefa kary” (Penalty Zone)
- TR 56.3.2 – Wymagana długość prostej trasy na starcie biegów przełajowych została zmniejszona z 1500 m do 300 m
- TR 57 – poprzednie artykuły zostały zastąpione nowym, pojedynczym, obejmującym zarówno biegi górskie i po szlakach

W obszarze przepisów technicznych ilość poprawek jest większa. Historię zmian w przepisach technicznych TR przedstawia tabela nr 2 poniżej.

Tabela nr 2 Poprawki TR

Data zatwierdzenia przez Radę WA	Data wejścia w życie	Nr artykułu	Tytuł
31 stycznia 2020	31 stycznia 2020	TR 5	Obuwie
15 czerwca 2020	28 czerwca 2020	TR 5	Obuwie
30 czerwca 2020	30 czerwca 2020	TR 30.1.1 (+ wynikająca z tego poprawka do TR 29.5)	Skok w dal
4 grudnia 2020	4 grudnia 2020	TR 5	Obuwie
2 grudnia 2020	17 grudnia 2020	TR 6.3.4	Pomoc zawodnikom
17 marca 2021	1 listopada 2021	TR 5.4	Strój, obuwie i numery startowe
17 marca 2021	1 listopada 2021	TR 6.2	Pomoc zawodnikom
17 marca 2021	1 listopada 2021	TR 7.2	Efekt/następstwa dyskwalifikacji
17 marca 2021	1 listopada 2021	TR 7.3	Efekt/następstwa dyskwalifikacji
17 marca 2021	1 listopada 2021	TR 8.4.1	Protesty i odwołania
17 marca 2021	1 listopada 2021	TR 14.6	Pomiary bieżni
17 marca 2021	1 listopada 2021	TR 16.10	Start
17 marca 2021	1 listopada 2021	TR 22.6.2	Biegi płotkarskie
17 marca 2021	1 listopada 2021	TR 23.2	Biegi z przeszkodami
17 marca 2021	1 listopada 2021	TR 25.6	Warunki ogólne - Konkurencje techniczne
17 marca 2021	1 listopada 2021	TR 25.16	Warunki ogólne - Konkurencje techniczne
17 marca 2021	1 listopada 2021	TR 28.12	Skok o tyczce
17 marca 2021	1 listopada 2021	TR 32.6	Warunki ogólne - Konkurencje rzutowe
17 marca 2021	1 listopada 2021	TR 32.13	Warunki ogólne - Konkurencje rzutowe
17 marca 2021	1 listopada 2021	TR 32.14	Warunki ogólne - Konkurencje rzutowe
17 marca 2021	1 listopada 2021	TR 34.1	Rzut dyskiem
17 marca 2021	1 listopada 2021	TR 41.3	Hala
17 marca 2021	1 listopada 2021	TR 43.1	Bieżnia okrężna i tory
17 marca 2021	1 listopada 2021	TR 54.1	Chód sportowy
17 marca 2021	1 listopada 2021	TR 54.7.3	Chód sportowy
17 marca 2021	1 listopada 2021	TR 54.7.8	Chód sportowy
16 czerwca 2021	17 czerwca 2021	TR 5	Obuwie
28 czerwca 2021	1 listopada 2021	TR 11.3	Ważność wyników
28 czerwca 2021	1 listopada 2021	TR 17.2	Obuwie
22 października 2021	1 listopada 2021	TR 5	Obuwie

PRZEPISY TECHNICZNE

Obuwie lekkoatletyczne

TR 5.2 Zawodnicy mogą rywalizować boso lub w obuwiu lekkoatletycznych. Zawodnicy muszą przestrzegać Regulamin obuwia lekkoatletycznego zatwierdzonego przez Radę World Athletics.

5.3 Celowo pozostawione puste.

5.4 Celowo pozostawione puste.

5.5 Celowo pozostawione puste.

5.6 Celowo pozostawione puste.

TR 6.2 Każdy zawodnik udzielający lub otrzymujący pomoc w czasie trwania konkurencji w miejscu jej rozgrywania (w tym zgodnie z artykułami 17.14, 17.15, 54.10 i 55.8 przepisów technicznych) zostanie ostrzeżony przez arbitra i poinformowany, że w razie powtórzenia się takiego przypadku zostanie zdyskwalifikowany w danej konkurencji.

Uwaga: W przypadkach przewidzianych w artykułach 6.3.1 lub 6.3.6 przepisów technicznych dyskwalifikacja może być dokonana bez ostrzeżenia.

Pomoc niedozwolona

TR 6.3.4 Użycie jakiegokolwiek pomocy mechanicznej, chyba że zawodnik wykaże z dużym prawdopodobieństwem, że stosując taką pomoc nie uzyskuje dodatkowych korzyści lub ułatwień w stosunku do zawodników, którzy takiej pomocy nie stosują.

Dyskwalifikacja wynikająca z wykluczenia na podstawie artykułu 18.5 przepisów zawodów (w tym na podstawie artykułu 16.5 przepisów technicznych)

TR 7.2 Jeżeli zawodnik zostanie wykluczony z zawodów na podstawie artykułu 18.5 przepisów zawodów, zostanie zdyskwalifikowany z konkurencji w której uczestniczył. Jeżeli drugie ostrzeżenie zawodnika ma miejsce w innej konkurencji, zostanie on zdyskwalifikowany tylko w tej drugiej konkurencji. Wszystkie jego wyniki uzyskane do czasu dyskwalifikacji w danej rundzie konkurencji należy anulować. Jednakże wyniki osiągnięte w poprzedniej rundzie tej konkurencji, innych poprzednich konkurencjach lub w poprzednio rozgrywanych indywidualnych konkurencjach wielobożowych pozostają ważne. Taka dyskwalifikacja uniemożliwia zawodnikowi wzięcie udziału we wszystkich dalszych konkurencjach lub rundach konkurencji (w tym indywidualnych konkurencjach wielobożowych, innych konkurencjach, w których jednocześnie uczestniczy oraz w sztafetach) do końca tych zawodów.

TR 7.3 Jeśli zespół sztafetowy zostanie wykluczony z zawodów na podstawie przepisu 18.5 przepisów zawodów, zostanie zdyskwalifikowany z konkurencji w której uczestniczył. Wyniki osiągnięte w poprzedniej rundzie tej konkurencji pozostają ważne. Taka dyskwalifikacja nie może uniemożliwić żadnemu zawodnikowi z tego zespołu sztafetowego wzięcia udziału we wszystkich dalszych konkurencjach (w tym w konkurencjach indywidualnych wielobożów, innych konkurencjach i sztafetach w których jednocześnie uczestniczą) w tych zawodach.

TR 8.4 W konkurencjach biegowych lub chodu sportowego

TR 8.4.1 jeżeli zawodnik złoży natychmiastowy ustny protest przeciw decyzji o spowodowaniu przez niego fałstartu, arbiter startu (lub, jeśli nie jest wyznaczony, odpowiednio arbiter konkurencji biegowych i arbiter chodu sportowego) może, w przypadku jakiegokolwiek wątpliwości, warunkowo „pod protestem” („under protest”) dopuścić go do udziału w biegu, celem zachowania praw wszystkich, których ten protest dotyczy. Udział w biegu „pod protestem” nie jest dozwolony, jeśli fałstart został zasygnalizowany przez system informacji startowej (SIS) certyfikowany przez World Athletics (WA), chyba że z jakiegokolwiek powodu arbiter stwierdzi, że informacje dostarczone przez ten system są w sposób oczywisty niedokładne.

TR 11. Ważność wyników

TR 11.1 Żaden wynik uzyskany przez zawodnika nie będzie ważny, jeśli nie zostanie uzyskany podczas oficjalnych zawodów zorganizowanych zgodnie z przepisami WA.

TR 11.2 Wyniki w konkurencjach zwykle przeprowadzanych na stadionie, uzyskane poza tradycyjnymi obiektami lekkoatletycznymi (takimi jak te, które odbywają się na tymczasowych obiektach na placach miejskich, innych obiektach sportowych, plażach itp.) lub na tymczasowych obiektach zbudowanych na stadionie będą uznane jako ważne i pełnoprawnie zatwierdzone, jeśli zostały uzyskane przy spełnieniu wszystkich poniższych warunków:

TR 11.2.1 odpowiedni organ zarządzający zgodnie z artykułem 1 przepisów zawodów wydał zezwolenie na rozgrywanie danej konkurencji;

TR 11.2.2 konkurencja została przeprowadzona przez sędziów powołanych z krajowego panelu osób funkcyjnych z licencjami centralnymi legitymującymi się odpowiednimi kwalifikacjami;

TR 11.2.3 w przypadku gdy jest to wymagane, sprzęt i przybory używane w danej konkurencji spełniają wymagania przepisów WA ; i

TR 11.2.4 konkurencja jest rozgrywana w miejscu lub z wykorzystaniem urządzenia, które spełnia wymagania przepisów WA, na potwierdzenie czego, zgodnie z artykułem 10 przepisów technicznych, urzędowy mierniczy wydaje certyfikat w oparciu o pomiary wykonane przed zawodami a gdzie to możliwe w dniu rozgrywania konkurencji.

Jeżeli zawody opisane w artykule 11.2 przepisów technicznych trwają dłużej niż jeden dzień, pomiary powinny być wykonane w dniu rozgrywania pierwszej konkurencji. W każdym przypadku, jeżeli mierniczy jest przekonany, że nie nastąpią żadne zmiany w obiektach podlegających pomiarowi, pomiar może zostać zakończony do dwóch dni przed dniem

rozgrywania pierwszej konkurencji.

TR 11.3 Wyniki w konkurencjach rozgrywanych w hali lub w innym całkowicie lub częściowo zadaszonym obiekcie, gdzie długość lub inne parametry specyfikacji obiektu nie są zgodne z przepisami zawodów halowych, są ważne i uznawane za uzyskane na stadionie otwartym, jeśli są spełnione wszystkie poniższe warunki:

TR 11.3.1 odpowiedni organ zarządzający zgodnie z artykułem 1 Przepisów Zawodów wydał zezwolenie na rozgrywanie danej konkurencji;

TR 11.3.2 konkurencja została przeprowadzona przez sędziów powołanych z krajowego panelu osób funkcyjnych z licencjami centralnymi legitymującymi się odpowiednimi kwalifikacjami;

TR 11.3.3 w przypadku gdy jest to wymagane, sprzęt i przybory używane w danej konkurencji spełniają wymagania przepisów WA ;

TR 11.3.4 w przypadku bieżni okrężnej jej długość jest większa niż 201,2 m (220 jardów), ale nie większa niż 400m; i

TR 11.3.5 konkurencja jest rozgrywana w miejscu lub z wykorzystaniem urządzenia, które spełnia wymagania przepisów WA,, a jeżeli odbywa się na obiekcie tymczasowym, to zgodnie z artykułem 10 przepisów technicznych urzędowy mierniczy wydał certyfikat w oparciu o wykonane pomiary.

Uwaga: Aktualne standardowe formularze raportów pomiarowych, których należy używać do oceny zgodności z przepisami obiektów do rozgrywania zawodów lub urządzenia, są dostępne w biurze World Athletics lub można je pobrać ze strony internetowej World Athletics.

Gdy wynik jest osiągnięty na obiekcie spełniającym wymagania wszystkich przepisów, bez możliwości uzyskania niezasłużonej przewagi, fakt, że wydarzyło się to na zadaszonym terenie zawodów, nie wyklucza umieszczenia wyniku na liście równoważnych dystansów z obiektów otwartych i wykorzystania go do jakiegokolwiek celów statystycznych (n.p. wyniki na halowych 400 m bieżniach okrężnych i prostych). Obecna praktyka, zgodnie z którą wyniki uzyskane na halowej bieżni okrężnej krótszej niż 200 m zalicza się do 200 m halowych, nie ulega zmianie.

TR 14.6 Poprzeczne nachylenie bieżni w kierunku krawędzi wewnętrznej nie powinno przekraczać 1:100 (1%), chyba że istnieją szczególne okoliczności uzasadniające zwolnienie przez World Athletics, a całkowite nachylenie bieżni w dół w kierunku biegu nie powinno przekraczać 1:1000 (0,1%) między dowolną linią startu i mety.

TR 16.10 Starter lub jakikolwiek starter odwołujący, który jest zdania, że start nie był prawidłowy, powinien zatrzymać zawodników strzelając z pistoletu startowego lub uruchamiając odpowiedni sygnał dźwiękowy.

TR 17 Bieg

TR 17.1 W konkurencjach, w których zawodnicy pokonują przynajmniej jeden wiraż, kierunek biegu lub chodu sportowego powinien być taki, aby boisko wewnątrz owalnej bieżni było po lewej ręce / stronie. Tory należy tak numerować, aby wewnętrzny lewy tor miał numer 1.

Ten artykuł dopuszcza, jeśli pozwalają na to warunki, a bieżnia jest właściwie zmierzona i oznaczona, na rozgrywanie konkurencji biegowych na prostej w przeciwnym kierunku, tj. boisko wewnątrz po prawej ręce / stronie.

Przeszkadzanie

TR 17.2 Jeśli zawodnik zostanie potrącony lub zablokowany w trakcie biegu tak, że utrudni to przemieszczanie się do przodu, wówczas:

TR 17.2.1 jeśli potrącenie lub blokowanie zostanie uznane za niezamierzone lub spowodowane innymi czynnikami niż przez zawodnika, arbiter może, jeśli uzna, że zawodnik (lub jego zespół) został poważnie poszkodowany, zgodnie z artykułem 18.7 przepisów zawodów lub artykułem 8.4 przepisów technicznych zarządzić, aby bieg (dla jednego, niektórych lub wszystkich zawodników) został powtórzony lub zezwolić

zawodnikowi (lub zespołowi) na udział w kolejnej rundzie zawodów;

TR 17.2.2 jeśli inny zawodnik zostanie uznany przez arbitra za odpowiedzialnego za przepychanie się lub blokowanie, taki zawodnik (lub jego zespół) podlega dyskwalifikacji z tej konkurencji. Arbitr może, jeśli uważa, że zawodnik (lub jego zespół) został poważnie poszkodowany, zgodnie z artykułem 18.7 przepisów zawodów lub artykułem 8.4 przepisów technicznych, zarządzić powtórzenie biegu (dla jednego, niektórych lub wszystkich zawodników) z wyłączeniem każdego zdyskwalifikowanego zawodnika (lub zespołu) lub zezwolić jakimkolwiek zawodnikowi, którego to dotyczy (lub zespołowi) (innemu niż jakikolwiek zdyskwalifikowany zawodnik lub zespół) na udział w kolejnej rundzie zawodów.

Uwaga: W przypadkach uznanych za wystarczająco poważne, można również zastosować artykuł 18.5 przepisów zawodów oraz artykuł 7.2 przepisów technicznych.

W obu przypadkach, wymienionych w artykule 17.2.1 i artykule 17.2.2 przepisów technicznych, taki zawodnik (lub zespół) powinien ukończyć bieg zgodnie z zasadą bona fide (w dobrej wierze).

Przepychanie powinno być rozumiane jako jednorazowy lub wielokrotny kontakt fizyczny z innym zawodnikiem lub zawodnikami, który skutkuje nieuczciwą przewagą lub powoduje uraz lub ich szkodę lub w konsekwencji innego zawodnika lub zawodników.

Bieg poza torem

TR 17.3 We wszystkich biegach:

TR 17.3.1 rozgrywanych po torach, każdy zawodnik musi biec po przydzielonym mu torze od startu do mety. Odnosi się to również do biegów częściowo rozgrywanych po torach;

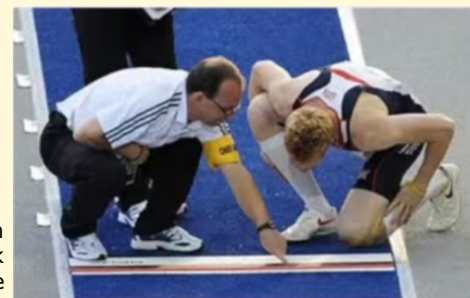
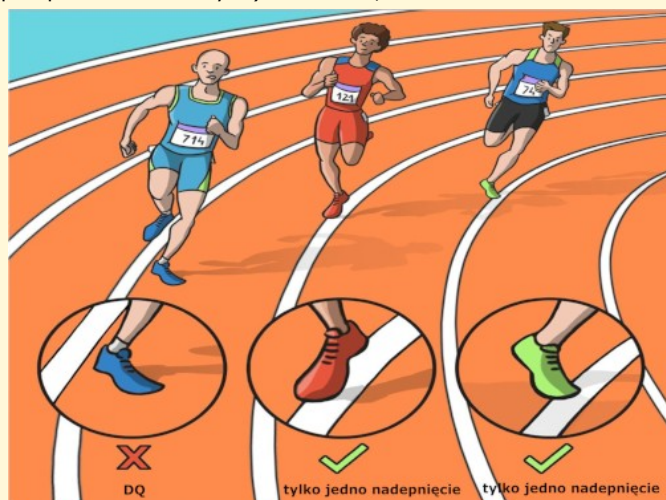
TR 17.3.2 (lub jakiegokolwiek części biegu) nie rozgrywanych po torach, zawodnik biegnący na wirażu, na zewnętrznej połowie bieżni zgodnie z artykułem 17.5.2 przepisów technicznych lub zbiegający z bieżni tak, aby pokonać rów z wodą w biegu z przeszkodami, nie może biec, ani postawić kroku na lub poniżej krawężnika, albo linii oznaczającej granicę wewnętrznej części bieżni (lub zewnętrznej połowy bieżni) gdy jest ona rozdzielona na czas startu z dwóch linii startowych lub linii zejścia z bieżni głównej na część, na której znajduje się rów z wodą).

Z wyjątkiem przypadków określonych w artykule 17.4 przepisów technicznych, jeśli arbitr jest przekonany, na podstawie raportu sędziego lub sędziego torowego lub na innej podstawie, że zawodnik naruszył ten artykuł, on lub w przypadku sztafety, jego zespół należy zdyskwalifikować.

TR 17.4 Zawodnik lub, w przypadku sztafety, jego zespół, nie może zostać zdyskwalifikowany, jeżeli zawodnik: 17.4.1 jest popychany lub zmuszany przez inną osobę lub przedmiot do biegu poza swoim torem lub po krawężniku lub wewnątrz krawężnika lub linii wyznaczającej granicę bieżni, lub

TR 17.4.2 nadepnął na linię lub biegł poza swoim torem na prostej, jak również na prostej części bieżni gdzie znajduje się rów z wodą lub po zewnętrznej linii swojego toru na wirażu;

TR 17.4.3 we wszystkich biegach rozgrywanych po torach, dotyka raz linii po lewej stronie toru lub krawężnika lub linii wyznaczającej granicę bieżni (zgodnie z artykułem 17.3.2 przepisów technicznych) na wirażu;

TR 17.4.4 we wszystkich biegach (lub jakiegokolwiek części biegów) nie rozgrywanych po torach, raz nadepnie lub całkowicie przekroczy krawężnik lub linię wyznaczającą granicę bieżni (zgodnie z artykułem 17.3.2 przepisów technicznych) na wirażu i nie uzyskuje żadnej przewagi materialnej, a żaden inny zawodnik nie jest potrącony lub blokowany w przemieszczaniu się do przodu (patrz artykuł 17.2 przepisów technicznych). W przypadku uzyskania korzyści materialnej zawodnik (lub zespół) zostaje

zdyskwalifikowany. W biegach z wieloma rundami, naruszenie określone w artykułach 17.4.3 i 17.4.4 przepisów technicznych może być popełnione tylko raz podczas wszystkich rund konkurencji przez danego zawodnika bez dyskwalifikacji tego zawodnika. Drugie wykroczenie spowoduje dyskwalifikację tego zawodnika, niezależnie od tego, czy zostało popełnione w tej samej, czy w innej rundzie tej samej konkurencji.

W przypadku sztafety, drugi wykroczenie (opisane w artykułach 17.4.3 i 17.4.4 przepisów technicznych) przez zawodnika, który jest członkiem zespołu, niezależnie od tego, czy został popełniony przez tych samych czy różnych zawodników, spowoduje dyskwalifikację zespołu, niezależnie od tego, czy ma to miejsce w tej samej rundzie, czy w innej rundzie tej samej konkurencji.

Przy ratyfikacji wyników rekordowych, patrz artykuł 31.14.4 przepisów zawodów.

Uwaga: Uzyskanie korzyści obejmuje przypadki zajęcia korzystniejszej pozycji, w tym także opuszczenia pozycji „zablokowanej” podczas biegu lub chodu poprzez bieg po wewnętrznej linii bieżni lub poza wewnętrzną krawędzią bieżni

Ta uwaga wyraźnie zakazuje praktyki zawodnika, który stara się poprawić swoją pozycję w biegu, poprzez wejście do środka bieżni okrężnej (celowo lub po tym, jak został tam popchnięty lub potrącony przez innego zawodnika), aby wydostać się z pozycji zablokowanej przez bieganie po wewnętrznej stronie bieżni. aż do uwolnienia. Zwykłe bieganie po wewnętrznej stronie poza 1 torem na prostej (w

przynajmniej część obrysu buta/stopy zawodnika dotykała linia, tj. pewien kontakt z linią (przedstawiony przez zarys odpowiedniej części buta lub stopy), aby ten wyjątek miał zastosowanie. Jeśli tak nie jest, wyjątek nie ma zastosowania. Wszystkie przypadki biegu poza torem powinny być odnotowane w systemach danych zawodów i pokazywane na listach startowych i wynikach. (Patrz artykuł 25.4 przepisów zawodów o symbolu, który ma być użyty.) Zasada przeniesienia dotyczy tylko tej samej konkurencji, a nie biegu na innym dystansie. W zawodach wieloboju zawodnik powinien zostać zdyskwalifikowany tylko za więcej niż jedno naruszenie, jeśli ma ono miejsce podczas tego samego biegu. W wieloboju nie ma przeniesienia naruszenia do kolejnych biegów.

TR 22.6.2 przewraca lub przesuwają płotek ręką, ciałem lub przednią stroną kończyny dolnej; lub

TR 22.6.3 bezpośrednio lub pośrednio przewraca lub przesunie płotek na swoim lub innym torze w taki sposób, że w efekcie płotek przeszkadza innemu zawodnikowi(om) w biegu i/lub inny przepis jest również naruszony.

Uwaga: Zawodnik może przejść przez płotek w dowolny sposób, pod warunkiem, że podany artykuł będzie przestrzegany, a przeszkoda nie zostanie przesunięta lub jej wysokość nie będzie obniżona w jakikolwiek sposób, łącznie z przechyleniem w dowolnym kierunku.

Wymóg pokonywania każdego płotka nie powinien być odczytywany jako wymagające od zawodnika pokonywania każdego płotka na jego własnym torze – pod warunkiem, że zawsze przestrzegana jest intencja artykułów 17.3 i 17.4 przepisów technicznych. Ale jeśli zawodnik przewróci lub przemieści płotek na innym torze i tym samym wpłynie na na przemieszczanie się innego zawodnika, powinien zostać zdyskwalifikowany.

Sytuacje, w których zawodnik przewraca lub przesuwają płotek na innym torze, należy interpretować w logiczny sposób. Na przykład zawodnik, który przewrócił lub przemieścił płotek na torze zawodnika, który już pokonał ten płotek, niekoniecznie powinien zostać zdyskwalifikowany, chyba że w inny sposób naruszy przepisy, np. poprzez przejście na tor wewnętrzny na wirażu lub w momencie pokonywania płotka przenosił stopę lub nogę poza płotkiem (z którejkolwiek strony) poniżej płaszczyzny poziomej przechodzącej przez górną krawędź jakiegokolwiek płotka.

Intencją tego artykułu jest wyjaśnienie, że zawodnik który podejmując takie działanie i wpływa na innego zawodnika, powinien zostać zdyskwalifikowany. Niemniej jednak arbitrzy i sędziowie torowi „umpires” muszą być czujni i mieć pewność, że każdy zawodnik trzyma się swojego toru. Ponadto w biegach przez płotki często zdarza się, że zawodnicy rozciągają szeroko ramiona podczas pokonywania płotka, uderzając lub utrudniając w ten sposób zawodnikowi na sąsiednim torze. Najlepiej można to zauważyć, gdy sędziowie są w pozycji stojącej lub kamera wideo jest skierowana w stronę zawodników. W tym zakresie może być zastosowany artykuł 17.2 przepisów technicznych. Artykuł 22.6.1 przepisów technicznych odnosi się zarówno do nogi „atakującej”, jak i „zakrocznej”. Przewrócenie płotka samo w sobie nie skutkuje dyskwalifikacją. Poprzednie odniesienie w artykule do celowego przewracania płotka zostało usunięte. W artykule 22.6.2 zostało ono zastąpione przez kilka bardziej obiektywnych czynników do rozważenia przez arbitra. Najbardziej oczywistym przykładem jest sytuacja, w której zawodnik używa ręki, ale może to być na przykład klatka piersiowa, jeśli „przebiegł” przez płotek. Przednia strona nogi atakującej obejmuje wszystkie skierowane do przodu części nogi od górnej części uda do końca stopy. W odniesieniu do uwagi, będzie ona dotyczyła głównie zawodów na niższym poziomie, ale mimo to ma zastosowanie do wszystkich. Zasadniczo pozwala zawodnikowi, często takiemu, który upadł lub stracił swój rytm kroku, na przykład na położenie rąk na płotku i „wspięcie” aby przejść na drugą stronę.

TR 23.2 W biegu na 3000 m należy pokonać 28 przeszkód i 7 razy rów z wodą. Dystans od startu do początku pierwszego okrążenia nie może zawierać żadnych przeszkód, dopóki zawodnicy nie wbiegną na pierwsze okrążenie.

TR 25.6 Z wyjątkiem skoku wzwyż i skoku o tyczce, żaden zawodnik nie może mieć odnotowanych więcej niż jedną próbę w każdej kolejce prób konkursu. We wszystkich konkurencjach technicznych, z wyjątkiem skoku wzwyż i skoku o tyczce, gdzie jest więcej niż ośmiu zawodników, każdy zawodnik ma prawo do wykonania trzech prób, a ośmiu zawodników z najlepszymi wynikami będzie dopuszczonych do trzech dalszych prób, chyba że obowiązujące przepisy stanowią inaczej.

TR 25.6.1 kolejność wykonywania prób w ostatnich trzech kolejkach prób będzie odwrotna do miejsc zajmowanych po pierwszych trzech kolejkach, chyba że obowiązujące przepisy stanowią inaczej;

TR 25.6.2 przy ustalaniu zmienionej kolejności wykonywania prób należy przyjąć zasadę, że w przypadku zajmowania tego samego miejsca (ex aequo) przez zawodników, kolejne próby wykonują oni w tej samej względnej kolejności, która wynika z pierwotnego losowania przed konkursem.

Uwaga (i): Odnosnie skoków pionowych (wysokich), patrz artykuł 26.2 przepisów technicznych.

Uwaga (ii): Jeżeli jeden lub więcej zawodników jest warunkowo dopuszczonych przez arbitra do kontynuowania udziału w zawodach w trybie „pod protestem” zgodnie z artykułem 8.5 przepisów technicznych, tacy zawodnicy wykonują swoje próby we wszystkich kolejnych rundach przed wszystkimi innymi zawodnikami biorącymi udział w konkursie, a jeśli jest ich więcej niż jeden, to startują przed wszystkimi innymi zawodnikami w tej samej względnej kolejności, zgodnej z pierwotnym losowaniem przed konkursem.

Uwaga (iii): Przepisy odpowiedniego organu zarządzającego mogą określać liczbę prób (pod warunkiem, że nie więcej niż sześć) oraz liczbę zawodników, którzy mogą przejść do każdej dalszej rundy po trzeciej próbie.

Uwaga (iv): Przepisy odpowiedniego organu zarządzającego mogą określać, że kolejność rywalizacji zostanie ponownie zmieniona w każdej kolejce po trzeciej próbie.

Jeżeli zawodnik wycofał się z konkurencji na podstawie własnej decyzji lub decyzji podjętej zgodnie z artykułem 6 przepisów zawodów, nie może on dalej brać udziału w tej konkurencji, łącznie z dogrywką o pierwsze miejsce w przypadku skoków pionowych, lub w przypadku wielobojów, w każdej kolejnej konkurencji w ramach wieloboju.

W sytuacji w poziomych konkurencjach technicznych, w których jest więcej niż ośmiu zawodników, tylko ośmiu zawodników z najlepszymi wynikami zostanie dopuszczonych do dalszych prób. Wymaga to od zawodnika uzyskania wyniku z ważnego skoku lub rzutu w co najmniej jednej z trzech pierwszych prób. W przypadku, gdy mniej niż ośmiu zawodników osiąga taki ważny wynik, tylko ci zawodnicy są uprawnieni do jakiegokolwiek dalszej próby(prób), nawet jeśli będzie to oznaczać, że mniej niż ośmiu zawodników pozostanie w konkurencji.

TR 25.16 Gdy runda kwalifikacyjna do skoku wzwyż i skoku o tyczce odbywa się jednocześnie w dwóch grupach, zaleca się podnoszenie poprzeczki do każdej wysokości w tym samym czasie w każdej grupie.

Podczas rozstawiania grup kwalifikacyjnych do skoku wzwyż i skoku o tyczce ważne jest, aby przestrzegane były wymagania artykułów 25.10 i 25.16 przepisów technicznych.

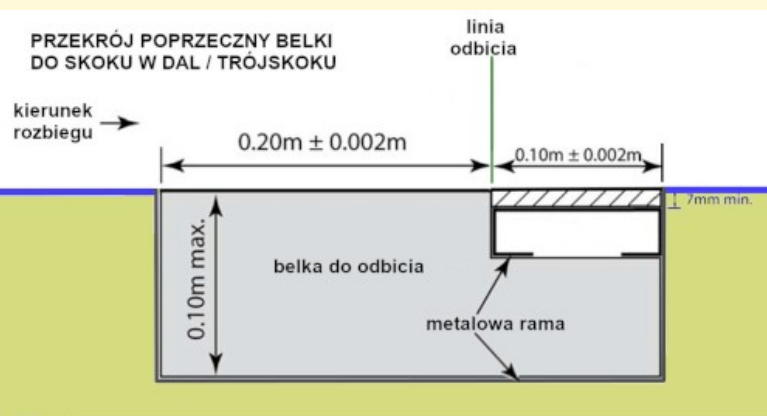
Delegat Techniczny i ITO / arbiter muszą uważnie śledzić przebieg rund kwalifikacyjnych skoku wzwyż i skoku o tyczce, aby upewnić się, że z jednej strony zawodnicy powinni kontynuować próby (łącznie z prawem opuszczenia próby), o ile nie są eliminowani zgodnie z artykułem 26.2 przepisów technicznych, dopóki nie zostanie osiągnięte minimum kwalifikacyjne (chyba że osiągnięta zostanie liczba zawodników do finału, jak określono w artykule 25.12 przepisów technicznych) i z drugiej strony, rozstrzygnąć między zawodnikami z identycznymi najlepszymi rezultatami na ostatnim kwalifikującym miejscu w obu grupach należy dokonać w oparciu o artykuł 26.8 przepisów technicznych.

Należy również zwrócić szczególną uwagę na zastosowanie artykułu 25.14 przepisów technicznych, aby zapewnić, że zawodnicy nie będą niepotrzebnie kontynuować zawodów, gdy jest pewne, że będą w finale, bez względu na to, co może się stać z innymi zawodnikami kontynuującymi rywalizację w rundzie kwalifikacyjnej.

Zeskok

TR 28.12 Na zawodach zgodnie z artykułami 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 i 1.6 definicji zawodów międzynarodowych, powierzchnia zeskoku nie może być mniejsza niż 6 m długości (za linią zerową i bez przednich części) x 6 m szerokości x 0,8 m wysokości. Elementy przednie muszą mieć co najmniej 2 m długości. Boki zeskoku najbliżej skrzynki powinny być oddalone od skrzynki o 0,10 m do 0,15 m i powinny być nachylone od skrzynki pod kątem co najmniej 45° i nie większym niż 48° (patrz Rysunek (c) artykuł 28 przepisów technicznych).

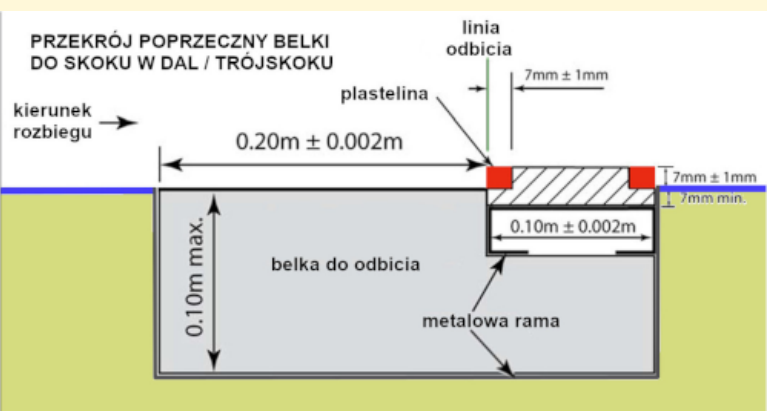
TR 29.5 Użycie wideo lub innej technologii, aby pomóc sędziom w podejmowaniu decyzji o zastosowaniu artykułu 30.1 przepisów technicznych, jest zdecydowanie zalecane na wszystkich poziomach zawodów.

Jednakże, jeśli żadna technologia nie jest dostępna, nadal można używać listwy z wkładką plastelinową.

Listwa z wkładką plastelinową powinna składać się ze sztywnej listwy o szerokości 0,10 m ± 0,002 m i długości 1,22 m ± 0,01 m wykonanej z drewna lub innego odpowiedniego materiału i pomalowana na kolor kontrastujący z belką do odbicia. Jeśli to możliwe, plastelina powinna mieć trzeci kontrastujący kolor. Listwa powinna być montowana we wnęce lub wyżłobieniu na rozbiegu, po stronie belki do odbicia bliższej zeskocznicy.

Górna powierzchnia listwy powinna wznosić się od poziomu belki do wysokości 7 mm ± 1 mm. Krawędzie należy odciąć w taki sposób, aby

w stosunku do wgłębienia wypełnionego plasteliną, powierzchnia plasteliny bliżej linii odbicia.

Konkurs

TR 30.1 Skok uważa się za nieważny, jeżeli zawodnik:

TR 30.1.1 podczas odbicia (przed chwilą, w której przestaje mieć kontakt z belką do odbicia lub podłożem), przełamuje pionową płaszczyznę linii odbicia jakąkolwiek częścią stopy / buta, niezależnie od tego, czy podczas przebiegnięcia bez

oddania skoku lub podczas wykonywania skoku; lub

Koło do rzutów

TR 32.6 Obręcz koła powinna być wykonana z taśmy żelaznej, stalowej lub innego odpowiedniego materiału, którego górna powierzchnia powinna licować z podłożem na zewnątrz. Powinna mieć co najmniej 6 mm grubości. Wewnętrzna i górna część obręczy powinna być biała. Podłoże otaczające okrąg może być betonowe, syntetyczne, asfaltowe, drewniane lub z innego odpowiedniego materiału. Wnętrze koła może być wykonane z betonu, asfaltu lub innego twardego, ale nie śliskiego materiału. Powierzchnia tego wnętrza powinna być na ogół płaska i o 20 mm ± 6 mm niższa niż górna krawędź obręczy koła. W pchnięciu kulą dopuszczalne jest użycie koła przenośnego spełniającego podane wyżej warunki techniczne.

TR 32.13 Pchnięcie kulą, rzut dyskiem i rzut młotem wykonujemy rzucając sprzęt z koła, a rzut oszczepem z rozbiegu. W przypadku prób wykonywanych z koła, zawodnik powinien rozpocząć próbę z nieruchomej pozycji wewnątrz koła. Zawodnikowi wolno dotykać wewnętrznej strony obręczy. W pchnięciu kulą zawodnik może również dotykać wewnętrznej strony progu opisanej w artykule 33.2 Przepisów Technicznych

Nie ma ograniczeń co do tego, w jaki sposób lub z którego kierunku zawodnik może wejść do koła, a w przypadku pchnięcia kulą nie ma żadnych ograniczeń dotyczących kontaktu z progiem podczas tego procesu. Stosownym wymogiem jest to, że po wejściu do koła zawodnik musi przyjąć pozycję nieruchomą przed rozpoczęciem próby.

Pozycja nieruchoma oznacza, że zawodnik, który wszedł do koła w celu wykonania próby i zanim to zrobi, przyjmuje postawę, w której obie stopy są jednocześnie w stałym kontakcie z podłożem wewnątrz koła i bez kontaktu z górną powierzchnią obręczy lub podłożem na zewnątrz. Taki kontakt musi trwać wystarczająco długo, aby był widoczny dla sędziów. Nie ma wymogu, aby ramiona lub dłonie, inne części ciała sportowca były nieruchome.

TR 32.14.4 podczas rzutu oszczepem dotyka jakiegokolwiek częścią ciała linii wyznaczających rozbieg lub podłoża na zewnątrz.

Uwaga (i): Próbę należy uznać za nieważną, jeśli dysk lub głowica młota uderzy w dalszą stronę klatki (lewa strona w przypadku zawodnika praworęcznego stojąc twarzą do sektora rzutów lub prawa strona w przypadku zawodnika leworęcznego stojąc twarzą do sektora rzutów) po wyrzucie sprzętu.

Uwaga (ii): Próbę należy uznać za ważną, jeśli dysk lub jakiegokolwiek część młota uderzy w bliższą stronę klatki (prawa strona w przypadku zawodnika praworęcznego stojąc twarzą do sektora rzutów lub lewa strona w przypadku zawodnika leworęcznego, stojąc twarzą do sektora rzutów) po zwolnieniu narzędzia, następnie ląduje w sektorze rzutów poza granicami klatki, pod warunkiem, że żaden inny przepis nie zostanie naruszony, w tym artykuł 32.10 przepisów technicznych.

Wyjaśniono, że górną wewnętrzną krawędź obręczy koła i progu uważa się odpowiednio za górną część obręczy i progu. Oznacza to, że jeżeli zawodnik wejdzie w kontakt z górną wewnętrzną krawędzią obręczy lub progu, wówczas próba zostanie uznana za nieważną.

Dodanie uwagi do artykułu 32.14.2 przepisów technicznych dotyczy technik rotacyjnych stosowanych przez zawodników w pchnięciu kulą, rzucie dyskiem lub rzucie młotem. Należy interpretować, że jakiegokolwiek „przypadkowe” dotknięcie górnej części obręczy lub podłoża na zewnątrz w stosunku do tylnej połowy koła podczas pierwszego obrotu nie powinno być traktowane jako próba nieważna. Jest jednak jasne, że każda technika, która w ten sposób uzyskuje przewagę dzięki dźwigni lub odbiciu oznacza próbę nieważną.

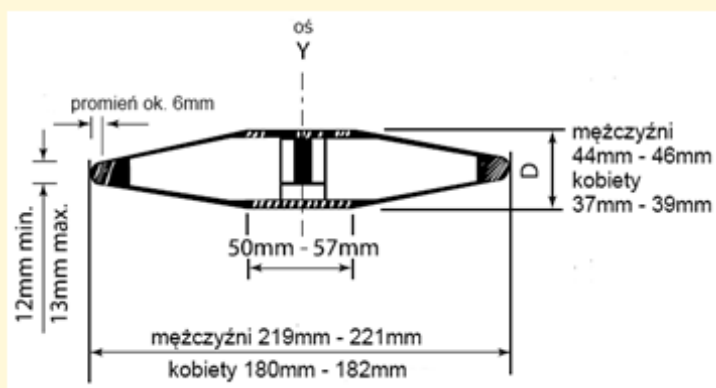
Granice klatki definiuje się jako granicę utworzoną przez klatkę i segmenty ruchome / wrota znajdujące się na swoim miejscu, uzupełnione wyimaginowaną linią prostą narysowaną między końcami klatki / wrót najbliższych sektora rzutów.

TR 34.1 Korpus dysku może być pełny lub wydrążony i powinien być wykonany z drewna lub innego odpowiedniego

materiału, otoczonego metalowym pierścieniem, którego zewnętrzną krawędź należy zaokrąglić. W przekroju krawędź powinna mieć kształt wycinka koła o promieniu około 6 mm. Pośrodku płaszczyzn bocznych mogą być umieszczone okrągłe płytki (zlicowane z powierzchnią). Dysk może również być wykonany bez metalowych płytek, pod warunkiem że odpowiadające im powierzchnie są płaskie, a jego całkowita masa i wymiary są zgodne z obowiązującymi wymaganiami technicznymi.

Każda strona dysku musi być identyczna i wykonana bez wgnieć, występow i ostrych krawędzi. Boki powinny zwężać się w linii prostej od dowolnego punktu na okręgu o promieniu od 25 mm do 28,5 mm od środka dysku do początku łuku pierścienia.

Profil dysku należy zaprojektować w następujący sposób. Od początku krzywizny pierścienia grubość dysku wzrasta regularnie aż do maksymalnej grubości D. Ta maksymalna wartość osiągana jest w odległości od 25 mm do 28,5 mm od osi dysku Y. Od tego momentu aż do osi Y, grubość dysku jest stała. Górna i dolna strona dysku muszą być identyczne. Ponadto dysk musi być symetryczny pod względem obrotu wokół osi Y. Dysk, łącznie z powierzchnią pierścienia, nie powinien mieć chropowatości, musi być wykończony gładko (patrz artykuł 33.4 Przepisów Technicznych) i jednolicie.

TR 41.3 Wszystkie bieżnie, rozbiegi lub powierzchnie odbicia powinny być pokryte materiałem syntetycznym, który powinien umożliwić użycie butów z kolcami o długości 6 mm. (patrz także artykuł 11 regulaminu obuwia lekkoatletycznego). Zawody w lekkoatletyce haliowej zgodnie z artykułami 1.1, 1.2, 1.3 i 1.6 zgodnie z międzynarodową definicją zawodów powinny być rozgrywane tylko na obiektach, które posiadają certyfikat World Athletics hali lekkoatletycznej. Zaleca się, aby, gdy takie udogodnienia są dostępne, zawody w ramach artykułu 1.4, 1.5, 1.7, 1.8, 1.9 i 1.10 definicji międzynarodowych zawodów również powinny odbywać się na tych obiektach.

TR 43.1 Długość nominalna powinna wynosić najlepiej 200 m. Powinna składać się z dwóch równoległych prostych i dwóch wiraży, które mogą być pochylone, o równych promieniach. Wewnątrz bieżnia powinna być otoczona krawężnikiem z odpowiedniego materiału o wysokości i szerokości około 50 mm lub białą linią o szerokości 50 mm. Zewnętrzna krawędź tego krawężnika lub linii tworzy wewnętrzną stronę 1 toru. Wewnętrzna krawędź krawężnika lub linii musi być pozioma na całej długości bieżni. Jednakże ten krawężnik lub linia może znajdować się na zboczu pochylonego wirażu w taki sposób, że oś obrotu pochylenia musi być pozioma na całej długości pochylenia. Krawężnik na dwóch prostych można pominąć i zastąpić białą linią o szerokości 50 mm.

Uwaga: Wszystkie pomiary należy wykonywać zgodnie z artykułem 14.2 przepisów technicznych.

TR 46 Celowo pozostawiono puste

TR 54. Chód sportowy
Dystanse

TR 54.1 Standardowymi dystansami są :

hala : 3000 m, 5000 m;

obiekt otwarty: 5000 m, 10 km, 10000 m, 20 km, 20000 m,

35 km, 35000 m, 50 km, 50,000 m.

TR 54.7.3 Strefa kar może być wykorzystywana podczas dowolnych zawodów w chodzie sportowym w których stosowane regulaminy zawodów to przewidują, a także można ją stosować na zawodach, które zostaną wskazane przez odpowiednie organa zarządzające lub komitet organizacyjny zawodów. W takich przypadkach dowolny zawodnik po otrzymaniu trzech czerwonych kartek i zaleceniu sędziego głównego lub osobę przez niego wyznaczoną, będzie zobowiązany wejść do strefy kar (the Penalty Zone) i pozostać tam przez odpowiedni czas.

Obowiązujący czas w strefie kar wynosi:

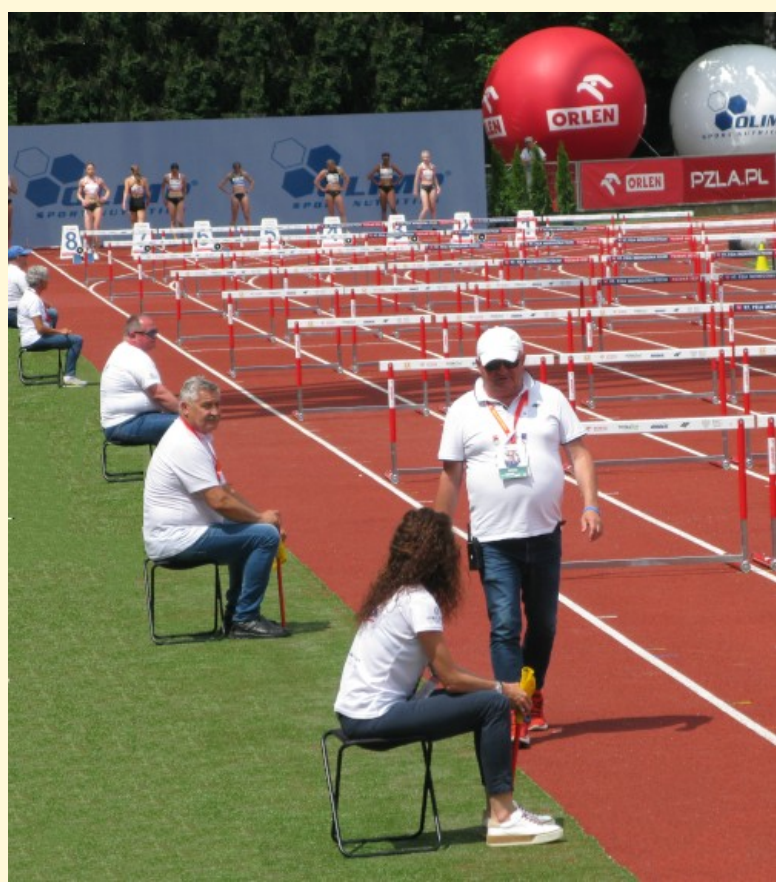
Zawodnik, który nie wejdzie do strefy kar, gdy jest to

Dystanse do i łącznie	Czas
5000 m / 5 km	0.5 minuty
10000 m / 10 km	1 minuta
20000 m / 20 km	2 minuty
30000 m / 30 km	3 minuty
35000 m / 35 km	3.5 minuty
40000 m / 40 km	4 minuty
50000 m / 50 km	5 minut

wymagane, lub nie pozostanie tam w określonym przepisami czasie, zostanie zdyskwalifikowany przez arbitra chodu.

TR 54.7.8 We wszystkich zawodach określonych w art. 1.1 sędziowie chodu muszą używać ręcznego urządzenia komputerowego z możliwością przesłania informacji o wszystkich czerwonych kartkach do sekretarza sędziego głównego oraz do tablic informacyjnych. We wszystkich pozostałych zawodach, w których taki system nie jest stosowany, sędzia główny chodu powinien niezwłocznie po zakończeniu konkurencji przekazać arbitrowi informację o wszystkich zawodnikach zdyskwalifikowanych na mocy artykułu 54.4.1, 54.7.1 lub 54.7.5 przepisów technicznych poprzez wskazanie numeru startowego, czasu powiadomienia i przewinień; to samo dotyczy wszystkich zawodników, którzy otrzymali czerwone kartki.

Opracował Stanisław Krzywicki

ARTYKUŁY PRZEPISÓW ROZGRYWANIA ZAWODÓW I PRZEPISÓW TECHNICZNYCH MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO OSTRZEŻEŃ I/LUB DYSKWALIFIKACJI W ZAWODACH (L, YC, YRC, RC, DQ) (wydanie 2022)

- CR 18.5** - Niesportowe zachowanie/niewłaściwe zachowanie*
- TR 5.11** - Nieprzestrzeganie przepisów dotyczących stroju / obuwia / numerów startowych
- TR 6.3.1** - Nadawanie tempa
- TR 6.3.2** - Korzystanie z urządzeń elektronicznych
- TR 6.3.3** - Zastosowanie technologii lub urządzenia
- TR 6.3.4** - Korzystanie z pomocy mechanicznej
- TR 6.3.5** - Udzielanie porad lub innego wsparcia przez osobę funkcyjną na zawodach
- TR 6.3.6** - Otrzymywanie wsparcia fizycznego od innego zawodnika
- TR 16.5.1** - Przerwanie startu bez ważnego powodu
- TR 16.5.2** - Opóźnianie startu
- TR 16.5.3** - Zakłócanie startu
- TR 16.8** - Falstart
- TR 17.2.2** - Przepychanie / przeszkadzanie
- TR 17.3.1** - Bieg poza wyznaczonym torem
- TR 17.3.2** - Bieg poza wewnętrzną granicą bieżni - linią lub krawężnikiem
- TR 17.4** - Uzyskanie przewagi materialnej w efekcie biegu poza wyznaczonym torem
- TR 17.4.3-4** - Drugie wyjście poza wyznaczony tor
- TR 17.5** - Opuszczenie wyznaczonego toru / bieżni przed linią zejścia / punktem zejścia
- TR 17.6** - Kontynuacja uczestnictwa w biegu po dobrowolnym opuszczeniu bieżni
- TR 22.6** - Nie pokonywanie każdego płotka
- TR 22.6.1** - Przenoszenie nogi poniżej poziomej płaszczyzny przechodzącej przez górną krawędź listwy płotka
- TR 22.6.2** - Przewrócenie/nielegalne przemieszczenie płotka
- TR 22.6.3** - Przewrócenie/przemieszczenie płotka na inny tor
- TR 23.7** - Nie pokonywanie każdej przeszkody / rowu z wodą
- TR 23.7.1** - Pokonanie przeszkody przy rowie z lądowaniem i biegiem obok rowu z wodą
- TR 23.7.2** - Noga przenoszona poniżej poziomej płaszczyzny przechodzącej przez górną krawędź belki przeszkody
- TR 24.5** - Bieg bez pałeczki / ukończenie biegu bez pałeczki
- TR 24.5** - Błąd przy przenoszeniu pałeczki (np. używanie rękawiczek lub substancji do dłoni, aby poprawić chwyt)
- TR 24.6** - Błąd przy podnoszeniu upuszczonej pałeczki
- TR 24.7** - Przekazanie pałeczki poza strefę zmian (przed strefą / poza końcową linią strefy)
- TR 24.8** - Naruszenie artykułu TR 17.3. / przeszkadzanie w przekazaniu pałeczki
- TR 24.9** - Odebranie pałeczki od innego zespołu sztafetowego
- TR 24.10** - Bieganie więcej niż jedną zmianę / przekroczenie dozwolonej liczby zawodników w składzie zespołu
- TR 24.11** - Spóźnione potwierdzenie startu / zmiana składu zespołu i/lub bieg w innej kolejności niż deklarowana
- TR 24.13/14/15/16.1** - Opuszczenie wyznaczonego toru przed linią zejścia
- TR 24.19** - Zawodnik rozpoczyna bieg poza strefą zmian
- TR 24.20** - Zamiana pozycji oczekującej w strefie przed odebraniem pałeczki
- TR 24.21** - Przepychanie / przeszkadzanie w przekazywaniu pałeczki
- TR 39.8.3** - Falstart (konkurencje biegowe w wielobojach)
- TR 44.6** - Opuszczenie wyznaczonego toru przed linią zejścia (zawody halowe)
- TR 48.4** - Zamiana pozycji oczekującej w strefie przed odebraniem pałeczki (zawody halowe)
- TR 54.7.1** - Powtarzające się niezgodności z definicją chodu sportowego
- TR 54.7.3** - Nie wejście do strefy karnej / wcześniejsze opuszczenie strefy karnej
- TR 54.7.5** - Czwarta czerwona kartka (przy stosowaniu strefy karnej w chodzie sportowym)
- TR 54.10.8** - Pobieranie wody, odżywek poza wyznaczonymi stanowiskami / od innego zawodnika w chodzie sportowym
- TR 54.13** - Skrócenie dystansu do pokonania (chód sportowy)
- TR 55.8.8** - Przyjmowanie wody, odżywek poza wyznaczonymi stanowiskami / od innego zawodnika w biegach ulicznych
- TR 55.10** - Skrócenie dystansu do pokonania (bieg uliczny)
- TR 56.9** - Skrócenie dystansu do pokonania (bieg przełajowy)
- TR 57.8.1** - Skrócenie dystansu do pokonania (bieg górski / bieg po szlakach)
- TR 57.8.2** - Korzystanie z pomocy / odświeżania poza wyznaczonymi stanowiskami w biegach górskich i po szlakach
- TR 57.8.3** - Nieprzestrzeganie konkretnego regulaminu zawodów w biegu górskim i po szlakach

Uwagi:

- Z elementów oddzielonych ukośnikiem należy wybrać odpowiedni.

* Jeśli dotyczy naruszeń przepisów technicznych, należy wpisać w stopce protokołu.

INNE NARUSZENIA

- ** TR 4.4.1** - Brak startu potwierdzonego zawodnika
- ** TR 4.4.2** - Brak startu zakwalifikowanego zawodnika w kolejnej rundzie
- ** TR 4.4.3** - Rywalizacja wbrew zasadom bona fide (w dobrej wierze)
- ** TR 7.2** - Uniemożliwiono udział w dalszych konkurencjach [ze względu na CR 18.5, włącznie z TR 16.5]
- ** TR 7.3** - Uniemożliwiono udział w dalszych konkurencjach [ze względu na CR 18.5]

** Tylko w stopce protokołu i nie należy go umieszczać w polu wyników.

Opracował Stanisław Krzywicki

Przepis miesiąca

Autorzy: Luca Verrascina & Niels van der Aar (European Athletics ITOs)
Międzynarodowi obserwatorzy techniczni (ITO)

Skoki długie: Przekroczenie linii odbicia

W dniu 1 listopada 2021 r. nastąpiła zmiana najważniejszego przepisu w sędziowaniu skoków długich.

Jedną z istotnych zmian przepisów, która weszła w życie w dniu 1 listopada 2021 r., to przepis dotyczący sposobu sędziowania przekroczenia linii odbicia w skoku w dal i trójskoku. Długość skoku jest zdeterminowana przez składową poziomą prędkości zawodnika na końcu rozbiegu i stosowaną technikę w fazie znajdowania się zawodnika w powietrzu. Każdy zawodnik chce osiągnąć najwyższą wysokość lotu ażeby jak najdłużej przebywać w powietrzu nie tracąc przy tym prędkości poziomej, która zapewni długość skoku. Aby to osiągnąć ostatnie kroki rozbiegu są kluczowe, aby dobrze odbić się na belce i umożliwić nodze odbijającej wykonanie ruchu (rotacji) tuż przed odbiciem. Wszyscy wiemy, że w rywalizacji nawet 1 cm odległości od linii odbicia przy odbiciu, w porównaniu z innymi zawodnikami, może oznaczać niezdobycie medalu a także nieustanowienie rekordu.

Przed niedawną dyskusją na temat butów stosowanych w biegach, zauważa się, że buty używane w skokach długich w latach 80 i 90 mające coraz bardziej zaokrąglony do góry i wygięty w łuk czubek przeżyły swój okres świetności pozwalając na przekroczenie linii odbicia bez pozostawienia śladu na plastelinie pod czubkiem buta.

To mogło dawać teoretyczną przewagę jednych zawodników nad innymi ponieważ sporadycznie zdarzało się, że w widoczny sposób czubek buta przekraczał linię odbicia nie pozostawiając śladu na plastelinie.

Przepis mówił że: zawodnik ma nieważny skok, jeśli podczas odbicia dotknie ziemi (w tym listwy z plasteliną – od 1/11/2017) poza linią odbicia dowolną częścią ciała, w trakcie skoku lub przebiegając bez skoku.

To określenie wynikało z faktu, że nie było systemu (metody), który mógłby na zawodach niższego szczebla lub na zawodach młodzieżowych określić w niezbyt i niezbyt kosztowny sposób, że niewielka część stopy sportowca nie przekroczyła podczas skoku linii odbicia oraz iż nie dotknęła ziemi poza tą linią.

Jednak rozwój smartfonów w ostatnich latach oraz olbrzymie udoskonalenie w zakresie optyki w tych urządzeniach, a także istnienie rozwiniętych aplikacji spowodowały, że stało się możliwe wykorzystanie tych niedrogich urządzeń na zawodach młodzieżowych lub na innych zawodach niższej rangi.

Stąd jedną z ostatnich decyzji Komitetu Technicznego IAAF podjętą po poważnej debacie wewnętrznej, było wprowadzenie nowego przepisu (przepis TR 30.1.1) stanowiącego, że skok jest nieważny, gdy zawodnik jakąkolwiek częścią buta lub stopy przekroczy płaszczyznę pionową przechodzącą przez linię odbicia.

Uznano, że będzie to bardziej zrozumiałe i łatwiejsze do oceny przez sędziego. Obecnie przekroczenie płaszczyzny pionowej jest traktowane jako skok nieważny, a **listwa z plasteliną, jeśli jest stosowana, ma być wyprofilowana pod kątem 90°**.

Zmiana miała wejść w życie w dniu 1 listopada 2020 r., ale ze względu na wyjątkowe okoliczności zeszłego roku, i przełożenie Igrzysk Olimpijskich na lato roku 2021, wprowadzenie zmiany zostało opóźnione o rok.

To prawie przełom jak rewolucja kopernikańska, ponieważ w miejsce zasady obserwacji śladu pozostawionego na plastelinie, co czasami prowadziło do uznania skoków wyraźnie wykonanych za linią odbicia wprowadza się zasadę optycznej oceny czy nastąpiło przekroczenie płaszczyzny pionowej przechodzącej przez linię odbicia stopą lub ciałem. To podejście można porównać do systemu VAR, który wykorzystywany jest do potwierdzenia znajdowania się zawodnika na pozycji „spalonej” w piłce nożnej.

Jeśli to ma gwarantować, że żaden sportowiec nie osiągnie niesprawiedliwej korzyści, to oczywiście należy zbadać, czy plastelina (teraz pod kątem 90° - patrz rysunek 1) pozostaje najlepszą metodą oceny.

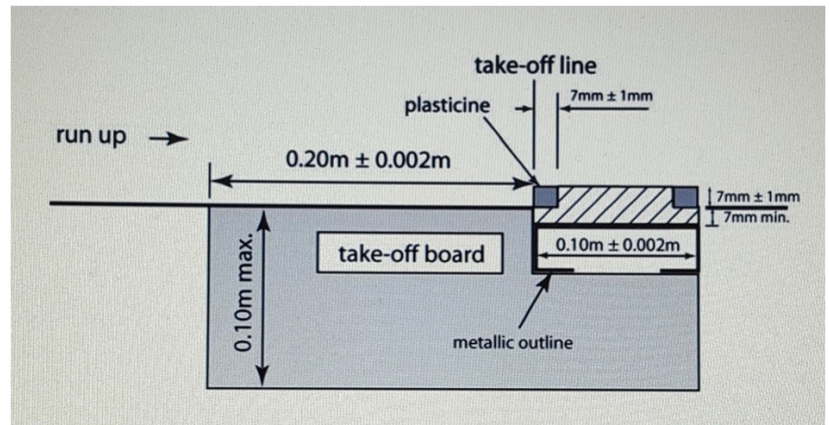
Rys.1 Źródło WA Rules 2020 TR 29 - przekrój przez belkę i listwę z plasteliną

Legenda:

Take-off line - linia odbicia

Take-off board – belka

Run up - rozbieg

Technika wspomaga uznawanie ważności skoków długich

Obrazowanie linii odbicia za pomocą wideo wykorzystywane było od dawna i traktowane jako wsparcie przy rozpatrywaniu ewentualnego protestu głównie w USA, gdyż tam plastelina rzadko była używana i ponadto nigdy na zawodach szkolnych i akademickich.

Przed wprowadzeniem do stosowania nowego przepisu prowadzone były na świecie liczne badania nad metodami, które przede wszystkim mają służyć jako pomoc przy podejmowaniu decyzji (ważny/nieważny) i rozpatrywaniu protestów a niekoniecznie przy ocenie każdego skoku.

W ocenie systemu przyświecał zawsze ten sam cel: prostota stosowania i niskie koszty.

Amerykańska firma Eagle Eye rozwinęła i sprzedaje system, który był używany podczas tegorocznych (2021) mistrzostw Stanów Zjednoczonych, jak i ich kwalifikacji olimpijskich (2021).

Firma ta zajmująca się pomiarem czasu stosuje kamery IdLynx w doraźnym, lecz funkcjonalnym charakterze. W praktyce kamera jest umieszczana na linii odbicia a osoba obsługi technicznej zajmuje pozycję obok sędziego głównego.

Aktualnie, system Hawk-Eye nie jest wykorzystywany specjalnie do skoków poziomych, lecz tylko przez sędziego wideo i w miarę potrzeby przez komisję odwoławczą.

Firma Seiko, partner techniczny World Athletic, również rozwija produkcję urządzeń do oceny skoków długich podczas zawodów organizowanych przez światowe stowarzyszenie.

Firma Flashresults z siedzibą w USA ma wiele zespołów, które mogą pracować zarówno w kraju, jak i za granicą; na przykład obsługiwała Igrzyska Panamerykańskie w Peru w 2019r. Są w stanie zapewnić wsparcie wideo w konkurencji skoków długich na niemal wszystkich zawodach w USA.

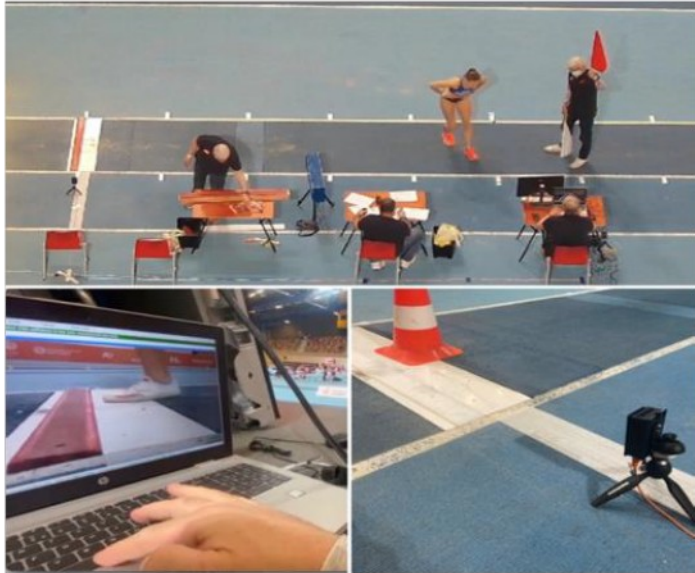
Ostatnio na rynek weszła kolejna firma –DVSSports wywodząca się z innych dyscyplin sportu (piłka nożna, koszykówka, baseball, siatkówka, gimnastyka, hokej) Przystosowali swoje technologie dla potrzeb lekkoatletyki poprzez wysoką jakość i wyposażenie w lepsze interfejsy do kanałów telewizyjnych. Firma obsługiwała Akademickie Mistrzostwa USA.

W artykule wspomniano o innych dostępnych na rynku systemach, jak vMix replay czy SMiD stosowanych przez niektóre firmy w Europie.

Koszty korzystania z tych wyszukanych urządzeń powodują, że nie są one dostępne dla organizatorów wszystkich kategorii zawodów. Dlatego nie należy rezygnować ze stosowania plasteliny na zawodach szkolnych czy juniorów, a nawet na mistrzostwach kraju. Nadal więc poszukuje się narzędzi pozwalających szybko, wiarygodnie i tanio ocenić błąd przy odbiciu się zawodnika na belce. W zasadzie potrzebne są trzy urządzenia, które umożliwiają to. Kamera tworząca obraz zintegrowana ze smartfonem, oprogramowanie do przetwarzania obrazów, laptop lub tablet służące do szybkiego przeglądu obrazów.

System ten powinien być łatwy w montażu i demontażu, powinien zapewniać możliwość łatwego skonfigurowania, a także mieć elastyczne okablowanie (jeśli niezbędne). Taki system powinien być intuicyjny dla sędziów w każdym wieku i na każdym poziomie, być przenośny lub posiadający możliwość przechwytywania obrazów, gdy czas jest ograniczony, powinien być zintegrowany lub

powiązany z bazą danych obejmujących rywalizujących zawodników, a także posiadać funkcję zapisu i eksportu – do TIC lub sędziów – obrazów pokazujących przekroczenie linii odbicia. Video Replay Sports Official – to dobry przykład dostępnego narzędzia. Jest to aplikacja utworzona specjalnie do stosowania w skokach długich. Umożliwia natychmiastowe odtworzenie obrazu belki i położenia nogi. Aplikacja jest dostępna zarówno na urządzeniach z systemem Android, jak i Apple (np. iPad). Wymaga ustawienia iPada na statywie; nagrywanie wideo następuje po wciśnięciu przycisku start potem stop — a następnie przeglądaj. Natychmiast dostępny jest obraz belki System autorstwa Sebastiaana Durand, który rozwija się w Holandii jest kolejnym dobrym przykładem.

Sebastiaan opracował system wideo przy użyciu kamery Raspberry pi 60fps. Ekran do użytku przez sędziów może stać w pobliżu rozbiegu. Obrazy mogą być następnie przeglądane przez sędziego wideo i/lub członków komisji odwoławczej przy użyciu licencjonowanego oprogramowania zabezpieczającego.

Łatwy w użyciu system jest autorstwa Günthera Tautermanna z Austriackiego Związku Lekkiej Atletyki, w którym wykorzystuje się kamerę internetową FHD oraz, do nagrywania, aplikację kamery internetowej z systemu Windows, która jest uruchamiana ręcznie przy każdej próbie.

Do oglądania obrazu wideo Günther stosuje aplikację Media Player Classic Home Cinema. Ważne jest, aby kamera była dobrze ustawiona w stosunku do linii odbicia. Aby to kontrolować, Günther kalibruje system, ustawiając linie na zdjęciach, aby kontrolować prawidłową pozycję kamery („kontrola zera”). Rysowanie czerwonej linii odbywa się za pomocą darmowego edytora obrazów Gimp. Günther napisał krótki podręcznik prawidłowego ustawienia kamery (patrz strona 4).

Nowe opracowania

Nowy przepis da możliwości ponownego przemyślenia organizacji sędziów, w szczególności w głównych zawodach, i być może, będąc zintegrowany z innymi już stosowanymi narzędziami takimi jak VDM, okaże się korzystny dla widzów i telewizji.

Czy niedługo jedyną osobą przy skoczni będzie tylko osoba wyrównująca piasek?

Jak blisko jest ta przyszłość?

Wiele będzie zależeć od propozycji rozwiązań technologicznych, lecz także od zdolności światowych władz lekkiej atletyki do adaptowania tych zasad do nowego podejścia do sędziowania.

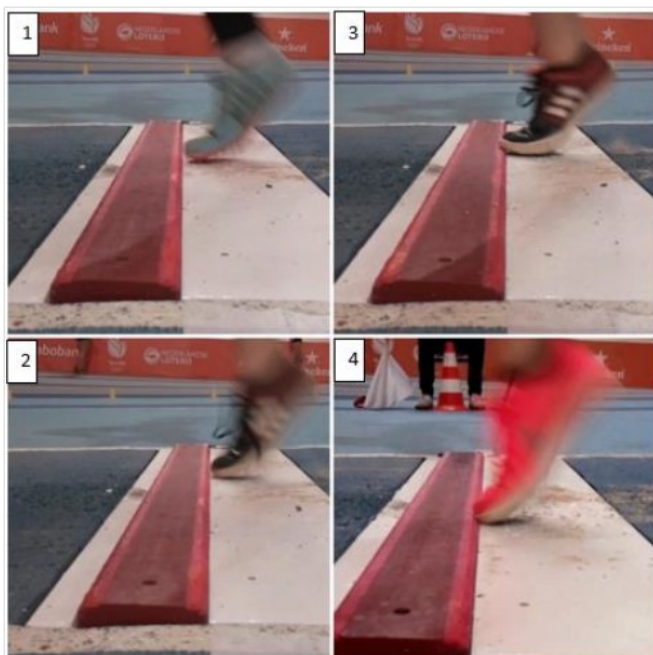
Czy w niedalekiej przyszłości będziemy na ekranach ustawionych wokół i wzdłuż rzutni śledzić próg, obręcz koła czy granice sektora?

Potencjalnie, obrazy mogą być niezwłocznie pokazane zawodnikowi, jeśli będzie taka potrzeba.

Czy taka będzie przyszłość sędziowania? Podzielcie się z nami swoimi przemyśleniami!

Sędziowanie zgodnie z nowym przepisem

Poniższe zdjęcia zostały zrobione podczas Halowych Mistrzostw Holandii i zostały wybrane spośród 288 zdjęć skoków oddanych zarówno w skoku w dal, jak i trójskoku.

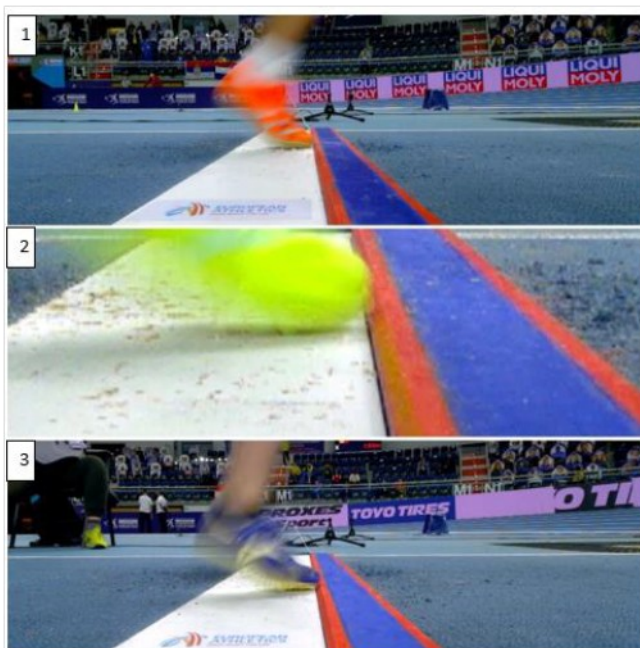

Zdjęcia 1 i 2 obrazują prawidłowe odbiciew skokach, które zgodnie z przepisami obowiązującymi przed 1 listopada 2021 r. są ważne i są one także ważne w świetle nowego przepisu obowiązującego od dnia 1 listopada 2021 r. Jest oczywiste, że kamera musi być prawidłowo ustawiona, aby móc dokonać właściwej i sprawiedliwej oceny.

Zdjęcie 3 pokazuje obraz odbicia w skoku, który jest nieważny w świetle poprzedniego przepisu, jak i aktualnego, obowiązującego od dnia 1 listopada 2021 r.

Zdjęcie 4 jest ciekawym przypadkiem dlatego, że skok został uznany za ważny podczas zawodów rozgrywanych przed 1 listopada 2021 r., ponieważ na plastelinie nie było wyraźnego widocznego śladu (choć na zdjęciu wygląda na to, że powinien być niewielki ślad). Na mocy nowego przepisu skok ten jest jednak nieważny

Podczas Halowych Mistrzostw Europy w Lekkoatletyce Toruń 2021, w związku z zapowiedzią pojawienia się nowego przepisu dotyczącego przekroczenia linii odbicia, wyznaczono specjalnego sędziego rejestracji wideo skoków długich, co dało materiał do późniejszej analizy różnych przypadków odbicia na belce.

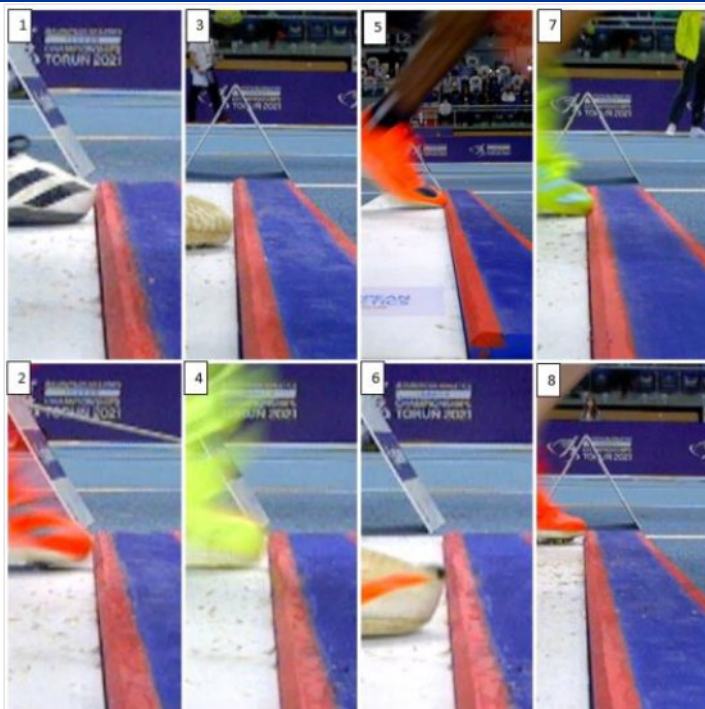

Skoki, których faza odbicia została przedstawiona na zdjęciach nr 1 i nr 2 zostały wtedy uznane za ważne. Najprawdopodobniej, po wprowadzeniu nowego, obecnie obowiązującego przepisu, byłyby nieważne.

Na zdjęciu nr 3 jest przedstawiona faza odbicia skoku, który został uznany jako nieważny. W świetle nowego przepisu prawdopodobnie ten skok też byłby nieważny.

Analizując finały trójskoku zarówno kobiet, jak i mężczyzn zauważamy - wykonano w sumie 96 prób: w tym jedno przebiegnięcie, 59 ważnych skoków i 36 nieważnych skoków. Analizując fazy odbicia, zwrócono uwagę, że w świetle przepisu obowiązującego od dnia 1 listopada 2021 roku, z 59 ważnych skoków co najmniej jeden byłby nieważny. Ale też i kilka innych ważnych skoków byłoby teraz bliskich ocenienia jako nieważny!

Na poniższych zdjęciach proszę zwrócić uwagę na to, jakie znaczenie ma umieszczenie kamery na przedłużeniu linii odbicia

Nr zdjęcia	Decyzja podjęta według...	
	starego przepisu	nowego przepisu
1	ważny	nieważny
2	ważny	ważny
3	ważny	ważny
4	ważny	ważny
5	nieważny	nieważny
6	ważny	ważny
7	nieważny	nieważny
8	nieważny	nieważny

Nowa zasada będzie okazją do ponownego przemyślenia organizacji komisji sędziowskiej, szczególnie na najważniejszych zawodach i być może kiedyś zintegrowany z już używanymi narzędziami stolik do pełnienia obowiązków może być nieco odsunięty od natychmiastowej strefy startowej, pozostawiając ją całkowicie czystą.

Tłumaczyła: Ewa Gołębowska

Konkurencja miesiąca: Skoki pionowe

Autor: Antonio Perez członek Komisji Odwoławczej podczas HME w Toruniu w 2021 r.

Istnieje kilka mitów w lekkoatletyce, które od czasu do czasu wracają i w tym artykule spróbujemy zastanowić się jak je wyjaśnić. Może to być ciekawe.

Dwa z tych mitów dotyczą skoku wzwyż.

Pierwszy odnosi się do sytuacji, w której należy ustalić czy próba jest ważna, czy nie, gdy poprzeczka drży na podpórkach wskutek działania skoczka podczas oddawania skoku.

Są sportowcy i to nie tylko w kategoriach amatorskich, którzy w takich sytuacjach, gdy poprzeczka drży po ich próbie, szybko schodzą z zeskoku mając fałszywe i błędne przekonanie, że jeśli poprzeczka spadnie, gdy on już opuścił zeskok, próba nie będzie uznana za nieważną.

Należy wyjaśnić, że ocena skoku (próba ważna lub nieważna) nie zależy od tego, gdzie zawodnik znajduje się w momencie podejmowania decyzji przez sędziego głównego skoków. W tym przypadku istotne dla podjęcia decyzji jest to, czy poprzeczka bezwzględnie pozostała na podpórkach, niezależnie od działania skoczka. (patrz przepis TR 27.2.1)

Próbując tę kwestię zgłębić bardziej, trzeba też powiedzieć, że sędzia główny skoków może ponownie rozważyć swoją decyzję w sytuacji gdy uznał próbę jako ważną, a poprzeczka wciąż drży wskutek działania skoczka podczas próby i wreszcie spada na ziemię po podniesieniu przez sędziego białej chorągiewki. Oczywiście w takim przypadku pierwszą podjętą decyzję sędzia ma prawo natychmiast zmienić, gdyż popełnił błąd. (patrz przepis CR 19.2)

Drugi mit odnosi się do sytuacji gdy niektórzy sportowcy, którzy wywołani czasami nie chcą skakać w danej próbie, bo nie rozmiarzyli dokładnie rozbiegu i dokonywana korekta spowodowała, że zawodnik zdał sobie sprawę, że nie ma już czasu na kolejny skok, przeciągają ręką pod poprzeczką (tzw. przecięcie płaszczyzny), nie dotykając zeskoku, myśląc, że to działanie zostanie uznane jako próba nieważna.

Oczywiście przepisy mówią, że aby próba była uznana za nieważną miejsce lądowania musi być dotknięte przez zawodnika przed pokonaniem poprzeczki. (patrz przepis TR 27.2.2).

Kolejna kwestia, to już nie mit, ale jest to interesująca sytuacja i jest związana z dogrywką w skokach wysokich.

W tym celu możemy nieco cofnąć się pamięcią. Wystarczy, aby wrócić do Igrzysk Olimpijskich w Tokio w sierpniu ubiegłego roku.

Między dwoma zawodnikami po zakończeniu konkursu na pierwszym miejscu był remis. Arbiter skoków wyjaśnił im, że w tym przypadku obaj mają tytuł mistrza olimpijskiego. Słyszając to obaj zawodnicy zgodnie postanowili nie brać udziału w dogrywce.

Ta sytuacja wywołała bardzo różne opinie wśród zarówno zwolenników jak i krytyków decyzji arbitra. Przepisy World Athletics przewidują wystąpienie takiej sytuacji i faktycznie jest to wyraźnie uregulowane.

Przepis ten został wprowadzony aby unikać powtarzanie się sytuacji, takich jak te, które miały miejsce w międzynarodowych zawodach, gdy zawodnicy celowo strącali poprzeczkę lub przekraczali limit czasu, aby podniesiona została czerwona chorągiewka. Uznano, że nie jest to sportowe zachowanie, nie jest zalecane dla prawidłowego rozwoju konkurencji, szkodzi wizerunkowi sportu.

Podobnie jak wiele kwestii w naszym sporcie, jest to dyskusyjne podejście i szeroko dyskutowane. Autor uważa, że przepis zezwalający na rezygnację dwóch sportowców z udziału w dogrywce i podzielenie się pierwszym miejscem, w ogólnym rozrachunku daje więcej korzyści niż ma ewentualnych wad. Jego zdaniem jest to zawsze lepsze rozwiązanie niż stosowanie dobrowolnych i umówionych posunięć, polegających na uzgodnionych strąceniach poprzeczki, które poza tym nie rozstrzygają o remisie.

Zresztą czas na dyskusję jest otwarty.

Tłumaczyła: Ewa Gołębowska

Zapisy w protokole konkurencji technicznych

Wojewódzkie Kolegium Sędziów w Łodzi rozpoczęło ten rok od przeprowadzenia doszkalających kursów z konkurencji technicznych oraz biegowych, zapraszając do uczestnictwa w nich sędziów ze wszystkich województw. Po jednym ze szkoleń do CKS PZLA wpłynęło następujące zapytanie:

„Zawodnik w drugiej próbie zrezygnował z dalszego udziału w konkursie. Wynik, który uzyskał w pierwszej próbie dał mu 4 miejsce po 3 próbie co skutkuje iż powinien wykonywać swoje próby jako 5 w wąskim finale. I tu pojawił się problem. Czy przy rezygnacji zawodnika należy wpisywać mu w kolumnie kolejność w finale odpowiednią cyfrę w tej kolumnie czy pozostawić ją pustą i przyporządkować kolejność w wąskim finale w zakresie 1 – 7?”

CKS przygotowało następującą rekomendację:

„Przepisy nie precyzują jak powinien wyglądać zapis w protokole w przypadku rezygnacji zawodnika z udziału w konkursie (w tym przypadku już po drugiej próbie), którego wynik, uzyskany w części eliminacyjnej konkursu, kwalifikuje go do udziału w wąskim finale. Jednakże dla ułatwienia pracy osobie notującej wyniki konkursu, CKS rekomenduje, by wpisywać pauzę przy tym zawodniku w protokole, w rubryce „kolejność w finale”, aby omyłkowo nie wyczytywać jego nazwiska w rundzie finałowej”.

Ponieważ kwestia zapisów w protokole jest otwarta, publikujemy głos w tej sprawie kol. Mirosława Makaruka, sędziego skoków z województwa pomorskiego legitymującego się I licencją specjalistyczną:

"Chciałem zabrać głos w wykładni CKS, a dotyczącej kwestii sposobu zapisu - sposobu postępowania w prowadzeniu protokołu, gdzie zawodnik rezygnuje po pierwszej ważnej próbie w skokach długich. Myślę, że ta interpretacja ma też zastosowanie w rzutach, gdyż forma prowadzenia tych konkurencji jest niemal identyczna. Bezspornym jest fakt, iż przepisy nie regulują (przynajmniej te, które znamy oficjalnie) szczegółowego sposobu postępowania w prowadzeniu protokołów. Podobnie jak fakt, iż każda forma prowadzenia protokołu może być prawidłową, byleby była zgodna z przebiegiem konkursu (ogólnie mówiąc). Moim zdaniem zamiast stawiania "kreski - pauzy" w kolumnie "kolejność w finale", która to świadczy raczej o opuszczeniu danej próby (co w tym wypadku wygląda trochę niefortunnie) zawodnikowi, który zrezygnował wcześniej z udziału w konkursie, powinno się (zgodnie z art. 25.4 przepisów WA) zapisać "r". Czytając taki protokół widzimy, że: zawodnik nie może skakać w tzw. "wąskim" finale, gdyż wcześniej zrezygnował z udziału w konkursie. Myślę też, że przydzielanie miejsca temu zawodnikowi w kolumnie "kolejność w finale" (pomimo ważnego wyniku, który uzyskał w pierwszej próbie) jest nieumocowane, gdyż zawodnik ten zrezygnował z dalszego udziału w konkursie i nie ma prawa dalej skakać. Zatem miejsce w "wąskim" finale jest nie dla niego. Oczywiście trzymamy się zasady, iż do "wąskiego" finału awansują najlepsze wyniki (w tym też wynik tego zawodnika, który zrezygnował z udziału w konkursie). Dlatego taki finał (w kontekście cytowanego przykładu) może być tylko 7- osobowy. Sugerowałbym też postawienie linii ciągłej w próbach 4 - 6 dla tego zawodnika, aby przez pomyłkę nie wpisać jakiegoś wyniku. Zachęcam do dyskusji . :)"

W tej samej sprawie publikujemy także głos kol. Radosława Jurczaka sędziego z województwa mazowieckiego również posiadającego I licencję w skokach:

„Z praktycznego punktu widzenia podzielam głos kolegi Mirka. W protokole będą wtedy dwie literki 'r'. W polu próby drugiej i polu kolejności w wąskim finale. To też rozwiązanie pomagające szybko ustalić uprawnionych do prób w trakcie konkursu oraz pozwalające odtworzyć przebieg konkursu po jego zakończeniu. Jak wcześniej podnosiłem, że wpis pauzy w polu kolejności w wąskim finale jest lepszy niż puste pole, tak samo wpis "r" jest pomocny. A nawet "r" jeszcze przyspiesza analizę protokołu. I również zapobiega przed wywoływaniem zawodnika do prób w wąskim finale. Natomiast nie nazwałbym niefortunnym znakiem pauzy w polu z kolejnością w wąskim finale. Taki znak pełni funkcję pomocniczą dla osoby prowadzącej protokół. Ważne aby to było pomocne w prowadzeniu konkursu i panowaniu nad jego prawidłowym przebiegiem. W mojej opinii oba rozwiązania mają zalety, bo ułatwiają kontrolę na przebiegiem konkursu i ułatwiają analizę protokołu po zakończonym konkursie.”

Zachęcamy wszystkich sędziów do przesyłania ciekawych zapytań lub swoich przemyśleń na temat przepisów LA na adres komunikacja@ckspzla.pl

Przygotowała: Justyna Zapart-Bukowska

Z historii przepisów sędziowania cz. I

W opracowaniu „Sędziowie w 100-letniej działalności Polskiej Związku Lekkiej Atletyki”, którego wersję roboczą przesłałem przed Zjazdem Sprawozdawczo-Wyborczym Delegatów Wojewódzkich Kolegiów Sędziów (13 listopada 2021 r.) do wszystkich przewodniczących WKS przewidujemy m. in. rozdział „Ewolucja przepisów sędziowania”. Zgromadzone wcześniej prywatne archiwum przepisów zawodów w lekkiej atletyce (od 1964 roku) udało mi się w ostatnim okresie, dzięki uprzejmości Kol. Małgorzaty Góreckiej (WKS Katowice) i Kol. Krzysztofa Piątka (WKS Lublin) uzupełnić i obecnie mam do dyspozycji wszystkie polskie wydania przepisów zawodów w lekkiej atletyce od 1948 r. Szczególnie cenne są pierwsze powojenne przepisy zawodów z 1948 roku, jakie otrzymałem od Kol. K. Piątka, a które zachował jego Ojciec dr Lucjan Piątek, kronikarz lekkiej atletyki, lubelski sędzia międzynarodowy od 1962 roku, który w latach 1947 – 2014 sędziował 1135 dni.

Jako ciekawostkę dot. ewolucji przepisów sędziowania chciałbym więc przedstawić krótką informację o obowiązujących w 1948 r. przepisach, aby każdy sędzia mógł je sobie porównać z obecnymi przepisami sędziowania zawodów w naszej dyscyplinie. Trwająca od prawie 2 lat epidemia i wprowadzone obostrzenia praktycznie uniemożliwiają dostęp do bibliotek i archiwów, nie mamy nawet dostępu do archiwum PZLA, przeniesionego do nowej siedziby Związku, ale dotychczas nie uporządkowanego. Wydane w 1948 roku „Przepisy lekkoatletyczne P.Z.L.A.” (takiej pisowni nazwy Polskiego Związku Lekkiej Atletyki wtedy używano), do których słowo wstępne napisał Walenty Foryś, ówczesny Prezes PZLA, świadczą, jak w krótkim okresie, po zakończeniu wojny, wypracowano, moim zdaniem, polskie przepisy (niestety brak jest informacji o autorach tego opracowania), oparte prawdopodobnie na przepisach międzynarodowych (o czym może świadczyć przedstawienie przepisów wg artykułów, w podobnym układzie jak obecnie), pozwalające sędziom na w miarę precyzyjną ocenę większości sytuacji i ich rozstrzygnięcie w czasie zawodów.

Moim zdaniem, do dzisiaj aktualna jest rola sędziego la, jaką w słowie wstępnym określił Prezes W. Foryś pisząc *„Sędziowanie w zawodach lekkoatletycznych wymaga przede wszystkim należytego wstępnego przygotowania organizacyjnego każdej poszczególniej imprezy z osobna, sprężystego kierownictwa w czasie trwania zawodów i należytego przestrzegania karności i obowiązkowości. Rola sędziego należyście zrozumiana i wykonana działa dodatnio pod względem wychowawczym nie tylko na masy młodzieży, garnącej się chętnie do sportu lekkoatletycznego, lecz również zachęcająco na widzów, których pragnęlibyśmy wszyscy tak bardzo przyciągnąć na widownie stadionów i boisk w czasie trwania zawodów królowej sportów olimpijskich. Sędziego winna cechować całkowita bezstronność wobec zawodnika, następnie dużo taktu i dobrej woli mimo całkowitej stanowczości w wydawaniu poszczególnych rozstrzygnięć. W ten tylko bowiem sposób utrzymamy potrzebną karność wśród zawodników i zaszczerpiemy wśród mas zamiłowanie do kultury fizycznej”*.

Układ „Przepisów zawodów lekkoatletycznych” z 1948 roku jest nieco odmienny od przepisów obecnie obowiązujących, najpierw w 72 artykułach przedstawione są przepisy przeprowadzania wszelkich zawodów lekkoatletycznych w konkurencjach dla mężczyzn, a następnie przepisy na przeprowadzanie wszelkich zawodów lekkoatletycznych w konkurencjach dla kobiet, w których przytoczone są zmiany i uzupełnienia w poszczególnych artykułach. Ramy krótkiego artykułu nie pozwalają na omawianie całości przepisów i poszczególnych artykułów, w tym artykule ograniczam się do przedstawienia ciekawostek z przepisów ogólnych dot. kierownictwa zawodów, sformułowań dot. funkcji i obowiązków poszczególnych sędziów dot. sędziowania konkurencji biegowych oraz ich porównania z obecnymi przepisami. We wszystkich przypadkach cytuję brzmienie, z ortografią i pisownią obowiązującą w tamtych latach. W kolejnym artykule, w następnym Biuletynie przedstawię ciekawostki z przepisów dot. sędziowania konkurencji technicznych, skoków i rzutów.

W części I. **KIEROWNICTWO ZAWODÓW** w artykule 1. „KOMISJA SĘDZIOWSKA” (ZALECONE), w punkcie 1 podany jest skład kierownictwa zawodów: **Pkt. 1.** - 1 kierownik zawodów, 1 sędzia główny, 4 lub więcej inspektorów (torowych), 1 kierownik biegów, 1 kierownik rzutów,

1 kierownik skoków, po 2 lub więcej sędziów rzutów i skoków, po 1 sekretarzu rzutów i skoków, 6 lub więcej celowniczych (sędziów na mecie), 1 lub więcej sędziów chodu, 6 lub więcej mierzących czas, 1 starter, 1 sekretarz biegów, 1 lub więcej liczących okrążenia, 1 mierzący tor, 1 porządkowy, 1 informator prasy, 1 lekarz.

Podany powyżej skład kierownictwa zawodów i sędziów przeprowadzających konkurencje w poszczególnych blokach (sędziowie biegów, sędziowie skoków, sędziowie rzutów), jest podobny do składu komisji sędziowskiej przeprowadzającej zawody, podanej w obecnych przepisach, oczywiście mniej licznej, bez sędziów do obsługi wprowadzonej na przestrzeni lat aparatury, bez wprowadzonej obecnie funkcji Arbitra. W uwadze do tego artykułu jest zalecenie „**Sędziowie na zawodach, o ile możliwe, winni być ubrani w jednolity strój: białe spodnie i granatową marynarkę**” (z łezką w oku wspominam czasy, gdy przed otwarciem zawodów sędzia główny i grupa sędziów defilowali przed publicznością w takich strojach). W składzie był „mierzący tor”, którego obowiązki formułowano w art. 14 następująco: „*Mierzący tor mierzy bieżnię i wszystkie dystanse różnych biegów. Dostarcza sprawozdanie o pomiarze organizatorom albo sędziemu głównemu przed rozpoczęciem zawodów*”, co obecnie jest sprawdzane przez uprawnionego geodetę, posiadającego uprawnienia w zakresie 4-geodezyjna obsługa inwestycji i zawarte w raporcie pomiarowym, na podstawie którego Komisja Obiektów i Urządzeń PZLA dopuszcza stadion do rozgrywania oficjalnych zawodów Ia. W składzie komisji sędziowskiej był również wymieniony 1 lekarz, w przepisach dot. przeprowadzania zawodów lekkoatletycznych w konkurencjach dla kobiet było sformułowanie „*We wszystkich zawodach kobiecych powinna być kobieta-doktor medycyny oraz ilość sędziów kobiet konieczna w każdym poszczególnym przypadku*”.

W uwadze podano możliwości łączenia różnych funkcji: „*Na zawodach mniejszej wagi mogą być łączone inne funkcje, zależnie od uznania Wydziału Spraw Sędziowskich OZLA, wyznaczającego komisje. Liczący okrążenia, porządkowy, informator prasy i wywoływacze mogą nie posiadać praw sędziowskich. Pełne prawa sędziowskie muszą posiadać na wszelkich zawodach sędzia główny i kierownik zawodów, a na zawodach mistrzowskich i reprezentacyjnych ponadto: inspektorzy, kierownicy biegów, rzutów i skoków, przynajmniej jeden celowniczy, przynajmniej jeden mierzący czas, sędzia chodu oraz starter, liczba celowniczych może być ograniczona do trzech*” i określono, zrozumiałe na ówczesną sytuację, wymagania dla pełnienia określonych funkcji sędziowskich.

Jako ciekawostkę, nie tytko z uwagi na używane słownictwo, pozwalam sobie przytoczyć zapisy punktów art. 3 „SĘDZIA GŁÓWNY”, przedstawiające obowiązki „sędziego głównego zawodów” w obecnym rozumieniu:

1. Sędzia główny dogląda, aby przepisy były zachowane. Decyduje we wszelkich kwestiach, dotyczących zawodów, których ostateczne załatwienie nie jest niniejszymi przepisami objęte.
2. Decyduje w wypadku różnicy zdań między sędziami, w razie nieodpowiedniego zachowania się zawodnika ma prawo wykluczyć go z zawodów. Wszelkie protesty i zastrzeżenia mające związek z zachowaniem się zawodnika w danej konkurencji, mają być zdecydowane przez sędziego głównego na boisku, a decyzja jego jest bezapelacyjna.
3. Jeżeli w jakichkolwiek biegach, oprócz finałowych, została wniesiona skarga na foul lub przeszkadzanie, sędzia główny ma prawo dyskwalifikacji winnego, o ile uważa, że foul był umyślny lub skutkiem karygodnego niedbalstwa; ma również prawo pozwolić pokrzywdzonemu startować w następnej kolejce, tak, jak gdyby zakwalifikował się do niej w swojej próbie,
4. Jeżeli wniesiona jest skarga na foul lub zabiegnięcie w finale, sędzia główny ma prawo dyskwalifikacji winnego zawodnika, jeśli uważa foul za umyślny lub za skutek karygodnego niedbalstwa; ma również prawo zarządzić nowy bieg pomiędzy tymi zawodnikami, których uważa za uprawnionych do takiego przywileju. Moim zdaniem powyższe zapisy dotyczące „uprawnień” sędziego głównego zawodów na zawodach niższej rangi, gdzie nie ma komisji odwoławczych i arbitrów, powinni „szczególnie przeanalizować” sędziowie główni tych zawodów, obecnie wielokrotnie nie obserwujący zawodów, przebywający w oddzielnych pomieszczeniach, daleko od płyty boiska, koncentrujący się na przygotowywaniu „rozliczeń”. O „doskonałości” przepisów na ówczesne czasy, jak to określiłem na

wstępie, świadczą zapisy dot. dyskwalifikacji zawodników, bo moim zdaniem część sformułowań dot. dyskwalifikacji nadal budzi szereg wątpliwości i jest nie w pełni doprecyzowanych.

W artykule 9 „SĘDZIOWIE CHODU” jest tylko zapis, że ten artykuł (9) skreślono na Kongresie I.A.A.F. (Międzynarodowej Amatorskiej Federacji Lekkoatletycznej) w Oslo 21-26 sierpnia 1946 r., ale w przepisach jest część **VI. CHÓD**, w którym w punkcie 1 jest określenie, że „*Chód jest to wykonywane posuwanie kroku za krokiem w ten sposób, że powinna być utrzymywana nieprzerwana styczność z ziemią*”, w punkcie 2 był zapis, że *zawodnik, którego sposób chodu według opinii dwóch sędziów (moje podkreślenie), nie odpowiada określeniu chodzenia na którymkolwiek odcinku tej konkurencji, będzie zdyskwalifikowany*.

Równie interesujące, z punktu widzenia aktualności części zapisów do chwili obecnej, mimo zmiany zasad dyskwalifikacji w przypadku nieprawidłowego startu i postępu technologicznego, są sformułowania w art. 11 „STARTER”, obecnie tylko nieznacznie zmienione i doprecyzowane:

1. Wszelkie kwestie dotyczące startu są rozstrzygane przez startera.
2. Starter posiada całkowitą władzę nad zawodnikami na starcie i jest jedynym sędzią decydującym o fakcie właściwego lub niewłaściwego wyjścia ze startu zawodnika.
3. Sygnał startu ma być podany za pomocą wystrzału z pistoletu lub systemu analogicznego.
4. Na wszelkich zawodach międzynarodowych zapowiedź startera brzmi w jego ojczystym języku „Na miejsca” „Gotów”

Kiedy wszyscy zawodnicy są na „Gotów”, to znaczy nieruchomi w swoich dołkach startowych, następuje wystrzał z pistoletu.

5. O ile zawodnik wyjmie rękę lub nogę ze swoich dołków startowych po słowie „Gotów”, lecz przed strzałem z pistoletu, będzie to uważane za nieprawidłowy start.
6. Starter musi ostrzec winnego lub winnych nieprawidłowego startu i, z wyjątkiem pięcioboju lub dziesięcioboju, dyskwalifikuje po drugim nieprawidłowym starcie.
7. Jeżeli według zdania startera start był nieprawidłowy powinien wezwać zawodników drugim strzałem do powrotu (zły start). W tym wypadku może dać albo nie, ostrzeżenie zawodnikom według własnego uznania.
8. O ile starter zmuszony jest ostrzec zawodnika po słowie „Gotów” z powodu nieustalonej pozycji lub z innej przyczyny, poleca powstać wszystkim zawodnikom.
9. Bloki startowe mogą być używane jedynie dla ochrony bieżni i przyśpieszenia startów danej konkurencji, w żadnym przypadku natomiast nie mogą służyć jako ułatwienie zawodnikom. Podstawki dla rąk są niedopuszczalne. O ile używa się bloków startowych, to obydwie nogi winne być w zetknięciu z bieżnią w momencie startu.
10. Dla startów, gdzie zawodnicy nie znajdują się za jedną linią (biegi od 200 m do 400 m na bieżni owalnej) starter staje w taki sposób, aby odległość między nim, a wszystkimi zawodnikami była mniej więcej jednakowa.
11. Na terenach lekkoatletycznych, tam, gdzie dla różnych powodów, starter nie może ustawić się w sposób wyżej określony, umieszcza się pistolet w miejscu, gdzie winien znajdować się starter, a wystrzał oddaje się przy pomocy mechanizmu elektrycznego.

W uwadze, w której jest mowa o wypuszczeniu startu dopiero po otrzymaniu sygnału od kierownika biegów na mecie, jest także zapis: **”Starter winien być, o ile możliwości, w białym płaszczu”**, jak „pięknie” byłoby gdyby ten zapis mógł obowiązywać obecnie. Te zapisy są ponadto świadectwem, że w okresie powojennym startowano jeszcze z dołków startowych, w obecnych przepisach najbardziej zmienione zostały zasady dyskwalifikacji zawodnika po nieprawidłowym starcie - obecnie art. 16 pkt. 7 precyzuje **”Z wyjątkiem konkurencji wieloboju każdy zawodnik, który popełnił falstart, zostaje zdyskwalifikowany”** (w konkurencjach wieloboju zgodnie z art. 39.8.3. w konkurencjach biegowych w każdym biegu dopuszczalny jest tylko jeden falstart i zawodnik odpowiedzialny za ten falstart nie jest dyskwalifikowany. Każdy zawodnik winny spowodowania kolejnego falstartu w danym biegu zostanie zdyskwalifikowany).

Nikt zapewne nie pamięta przepisów dot. „nieprawidłowego startu – falstartu” (wtedy określanego jako „zły start”) w konkurencjach biegowych rozgrywanych w ramach wielobojów, w art. 52 Pięciobój i art. 53 Dziesięciobój określano: „W wypadku złych startów w konkurencjach biegu, zawodnik będzie ukarany, po drugim złym starcie, przez cofnięcie o jedną setną odległości danej konkurencji za każdy następny zły start. Po czterech złych startach zawodnik będzie wyeliminowany z tej konkurencji (podkreślenie moje)”.

W części II. **PRZEPISY ZAWODÓW** w artykule 17 „ZGŁOSZENIA” jest sformułowanie, że zawody są przeznaczone wyłącznie dla amatorów, a stan amatorstwa każdego zawodnika powinien być potwierdzony przez Związek Lekkoatletyczny kraju, zawodnik nie może brać udziału w zawodach w żadnym obcym kraju, jeżeli nie posiada takiego potwierdzenia i jeżeli nie ma pozwolenia na wzięcie udziału w każdej poszczególnej konkurencji. W uwadze do tego artykułu był zapis: „Przepisy polskie co do zgłoszeń do zawodów krajowych zawarte są w Regulaminie Polskiego Związku Lekkoatletycznego”.

Interesujące, z punktu widzenia ewolucji zmian i aktualności części zapisów do chwili obecnej, są zapisy artykułu 19 „ZAWODY”:

1. Strój zawodnika powinien być czysty i tak skrojony i noszony, aby nie sprawiał nieprzyzwoitego wrażenia.
2. Każdy zawodnik otrzymuje wyraźny numer, który jest zgodny z numerem w programie, i powinien nosić go na piersi przez cały czas trwania zawodów. W biegach do 300 m, i niżej, zawodnik powinien posiadać dwa numery, jeden na piersiach, drugi na plecach.
3. Zawodnik, który świadomie przeszkadza lub zabiega drogę innemu zawodnikowi w celu uniemożliwienia mu posuwania się naprzód, lub widocznie stara się o przegraną do niego, musi być zdyskwalifikowany. Traci w konkurencji prawo do ogólnej klasyfikacji lub nagrody, do której w innym przypadku miałby prawo.
4. W wypadku, gdy zawodnik opuścił raz samowolnie bieżnię nie wolno mu na nowo podejmować biegu, czy to w celu zajęcia miejsca, czy w celu podciągnięcia lub pomagania innemu zawodnikowi.
5. Sędziowie mają prawo zmienić miejsce zawodów, o ile ich zdaniem okoliczności czynią tę zmianę pożądaną.
6. Przy biegach długodystansowych lub chodach, odświeżanie winno mieć miejsce po 15 km biegu lub 10 km chodu, a punkty odżywcze winny być urządzone co 5 km. Organizatorzy zawodów powinni dostarczyć takiego pożywienia (czy picia), jakie może być osiągalne w normalnych warunkach.

Ciekawostką jest uwaga w tym artykule: *Jeżeli w zawodach krajowych liczba zawodników zgłoszonych do pewnej konkurencji nie przekracza sześciu, a wszyscy znani są osobiście sędziom, dozwolone jest startowanie bez numerów. Podobnie w biegach do 300 m wolno komisji sędziowskiej zezwolić na jeden tylko numer – na piersiach.*

Również zapisy art. 20 „PODNIĘTA” (obecnie DOPING), zarówno dot. definicji jak i kar, świadczą o bardzo poważnym traktowaniu spraw dopingu i podejściu do wyeliminowania tego zagrożenia:

1. Podniętą jest użycie jakiegos w zwykłych warunkach nie używanego środka, aby na zawodach uzyskać wyniki ponad normę.
2. Każdy lekkoatleta lub osoba, która używa świadomie takich środków lub pomaga innemu lekkoatlecie, powinna być wykluczona ze wszystkich boisk, gdzie obowiązują niniejsze przepisy, a w wypadku gdy jest to zawodnik powinien on być wykluczony czasowo lub na stałe z udziału w zawodach lekkoatletycznych, którego odbywają się według przepisów Międzynarodowej Amatorskiej Federacji Lekkoatletycznej (I.A.A.F.)

Jak rygorystyczne były wówczas przepisy dot. niedozwolonej pomocy w konkurencjach biegowych świadczą zapisy artykułu 23 „POMOC I POSŁŁKI” - „*Nikom, czy to osobie postronnej, czy*

zawodnikowi, który nie bierze udziału w danym biegu, nie wolno towarzyszyć zawodnikowi ani na linii startu, ani podczas biegu. Jest zabronione każdemu zawodnikowi, bez zezwolenia sędziego głównego lub sędziów, przyjmować od kogokolwiek pomocy posiłku w czasie trwania biegu. W żadnym wypadku pomoc czy posiłek nie może być dany zawodnikowi w biegu krótszym niż 16 kilometrów". Takie rygory, i to tylko w części obowiązują obecnie tylko na imprezach mistrzowskich.

W art. 24 „ROZGRYWKI”, w przedstawionych zasadach rozstrzygania jednakowych wyników w konkurencjach technicznych, co przedstawię w następnym artykule, znajduje się również zapis dot. konkurencji biegowych: *„W wypadku martwego biegu nie wolno zawodnikom dzielić lub losować nagrody czy punktów. Zawodnicy muszą współzawodniczyć jeszcze raz w miejscu i czasie wyznaczonym przez sędziego głównego”*. W uwadze dodano tylko, że w meczach można stosować, za uprzednią, obopólną zgodą podział punktów.

W art. 25 „PROTESTY” ciekawostką był zapis w punkcie 1. Protesty dotyczące zajęć wynikłych podczas zawodów będą złożone w czasie ich trwania lub w dwie godziny (moje podkreślenie) po zakończeniu zawodów. W uwadze był zapis, że *„Kaucja w zawodach krajowych wynosiła 1 000 zł, w razie nieuwzględnienia protestu przypadała na rzecz funduszu Olimpijskiego PZLA*.

W art. 26 „REKORDY ŚWIATOWE” ciekawostką był zapis w punkcie 2. Formularz urzędowy do I.A.A.F. winien być wypełniony i przesłany do biura I.A.A.F. w ciągu 6 miesięcy oraz zapis w punkcie 3. a), że protokół winien być podpisany przez 6 świadków.

W części „**V BIEGI**” w artykule 41 „BIEŻNIA I TORY” w punkcie 2. był zapis *„We wszystkich biegach, których długość jest do 400 m lub 440 jardów włącznie, każdy zawodnik musi mieć przeznaczony oddzielny tor, dokładnie wymierzony o szerokości co najmniej 1,22 m (4 stopy). Każdy tor musi być od początku do końca oznaczony linią z wapna o szerokości 5 cm (2 cale)*. W uwadze zawarto z kolei informację *„Na bieżniach krajowych szerokość toru ma wynosić co najmniej 125 cm. Do zawodów głównych o Mistrzostwo Polski bieżnia powinna posiadać co najmniej sześć przepisowych torów”*. Szczególną ciekawostką jest kolejny zapis w uwadze *„Biegi uliczne są wzbronione. Wyjątek stanowią biegi rozstawne, w których odcinek dla poszczególnego zawodnika nie może przekraczać 400 m”. Trasa nie może prowadzić w tym wypadku przez bruk z kamienia polnego „kocie łby” i kostki granitowej*.

W artykule 42 „META” w punkcie 2 był zapis: *„Dla ułatwienia klasyfikacji zawodników, ale nie jako właściwa linia mety, ma być naciągnięta na mecie w poprzek bieżni nic welniana na wysokości 1,22 m (4 stopy) ponad ziemią i przymocowana do słupków mety ustawionych z jednej i drugiej strony bieżni, prostopadle do krawędzi bieżni, i równoległe do ziemi i linii mety”*.

Podane w art. 43. „110 M (1- 20 YARDÓW) PRZEZ PŁOTKI”, art. 44. „200 M (220 YARDÓW) PRZEZ PŁOTKI” i art. 45. „400 M (440 YARDÓW) PRZEZ PŁOTKI” oraz w art. 70 „PŁOTKI” wysokości i rozstawy płotków dla mężczyzn są takie same jak obecnie, w przypadku kobiet rozgrywano bieg na 80 m przez płotki, obowiązywała wysokość 76,2 cm, pierwszy płotek w odległości 12 m od startu, 8 rzędów płotków w odstępie po 8 m i od ostatniego płotka do linii mety 12 m (na płotkach tej wysokości i takich odstępach obecnie jest rozgrywany bieg 80 m przez płotki młodzieńców).

W art. 46 „BIEGI ROZSTAWNE” w punkcie 1. był zapis *„Dla każdej zmiany powinna być wyznaczona linia na 10 m (11 jardów) przed i poza linią startu. Część zawarta między tymi liniami końcowym nazywa się strefą zmiany. Obydwaj biegacze powinni znajdować się w tej strefie, gdy pałeczka przechodzi od jednego do drugiego zawodnika danej drużyny”*. Nie było mowy o dobiegu, taki przepis pojawił się dopiero w „Przepisach zawodów w lekkiej atletyce – Warszawa 1964 (Wydawnictwo Sport i Turystyka), gdzie w art. 31.2 znalazł się zapis: *„W biegach do 4 x 200 m lub 4 x 220 jardów włącznie uczestnicy sztafety, poza biegnącym na pierwszej zmianie, mogą rozpocząć bieg nie więcej jak 10 m (11 jardów) przed strefą zmian, natomiast pałeczka musi być przekazana tylko wtedy, gdy obaj zawodnicy znajdują się w strefie zmiany”*. Od 1 listopada 2017 roku zmieniono

długość stref zmian dla biegu sztafetowego 4 x 100 m – zgodnie z nowymi przepisami długość każdej strefy zmian wynosi 30 m, w strefę zmian włączono 10. metrowy dobieg.

W artykule 48 „BIEG Z PRZESZKODAMI „STEEPLE – CHASE” były przedstawione parametry płotów/przeszkód/ (wysokość 91,4 cm, szerokość co najmniej 3,66 m) i rowu z wodą do biegu z przeszkodami (długość i szerokość 3,66 m, głębokość wody przy płocie/przeszkodzie/ 76 cm – w zmianach przepisów przyjętych w 2015 roku przez Kongres IAAF w trakcie mistrzostw świata w Pekinie, zmieniono głębokość rowu z wodą do biegu z przeszkodami z 70 cm do 50 cm na długości 120 cm, z zaleceniem, że ta głębokość ma być wprowadzona w rowach na nowo budowanych stadionach). W przepisach z 1948 roku brak było wymienionego dystansu, na jakim ma być rozgrywany bieg z przeszkodami, było tylko stwierdzenie, że na bieżni 400 m w obwodzie, powinno być pięć przeszkód, w tym rów z wodą. Podane zasady i parametry pozwalają stwierdzić, że był to bieg na dystansie 3000 m z przeszkodami. W wykazie konkurencji, w jakich uznawane były rekordy świata i rekordy Polski, nie było konkurencji bieg z przeszkodami.

Na koniec super ciekawostka, której mimo upływu prawie 60 lat od uzyskania uprawnień sędziowskich (w 1964 roku) nie pamiętałem i nie znali nawet obecni sędziowie rzutów z licencją I klasy, których o to zapytałem, to kąt sektora rzutów w pchnięciu kulą, rzucie dyskiem i rzucie młotem wynoszący **90°** (dziewięćdziesiąt stopni), obowiązujący do 1953 roku, w 1964 roku kąt sektora rzutów w rzucie dyskiem i młotem wynosił **60°** (sześćdziesiąt stopni), w pchnięciu kulą **65°** (sześćdziesiąt pięć stopni), od 1.01.2003 roku kąt sektora rzutów w tych 3 konkurencjach wynosi 34,92°.

Tadeusz Majsterkiewicz

TOKYO 2020

Team Poland - Medals

Name	Event	Medal
TOMALA DAWID	Men's 50km Race Walk 3.50:08	
NOWICKI WOJCIECH	Men's Hammer Throw 82,52	
WŁODARCZYK ANITA	Women's Hammer Throw 78,48	
KACZMAREK Natalia, BAUMGART-WITAN IGA, HOŁUB-KOWALIK Małgorzata, ŚWIĘTY-ERSETIC Justyna, KIEŁBASIŃSKA Anna	4 x 400m Relay Mixed 3:23,53	
ZAŁEWSKI Karol, KACZMAREK Natalia, ŚWIĘTY-ERSETIC Justyna, DUSZYŃSKI Kajetan, BAUMGART-WITAN Iga, HOŁUB-KOWALIK Małgorzata, KOWALUK Dariusz	Women's 4 x 400m Relay 3:09,87	
ANDREJCZYK MARIA	Women's Javelin Throw 64,61	
DOBEK PATRYK	Men's 800m 1:45,39	
FAJDEK PAWEŁ	Men's Hammer Throw 81,53	
KOPRON MALWINA	Women's Hammer Throw 75,49	

